ஸ்ரீ:

माङ्गल्यस्तवः

மாங்கள்ய ஸ்தவம்

(ஸ்ரீ விஷ்ணு விஜய ஸ்தோத்ரம், அபாமார்ஜந ஸ்தோத்ரம் ஆகியவற்றுடன்)

மூலம் தேவநாகரியிலும் தமிழிலும்

பதிப்பகத்தார்

தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி

சென்னை-600017 :: திருச்சி-620002

ஶ்ரீ:

माङ्गल्यस्तवः

மாங்கள்ய ஸ்தவம்

(ஸ்ரீ விஷ்ணு தர்மோத்தரத்திலிருந்து எடுத்தது)

[ஸ்ரீ விஷ்ணு விஜய, அபாமார்ஜந ஸ்தோத்ரங்களுடன்]

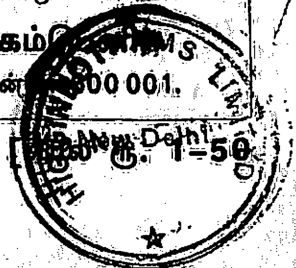
பதிப்பகத்தார்:

தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி,
தியாகராயநகர், சென்னை-600 017.

லிப்கோவின் திருச்சி விற்பனை நிலயம்:
17/1, நந்திகோயில் தெரு, தெப்பக்குளம், திருச்சி-620 002.

சென்னையில் லிப்கோ ஸ்டாகிஸ்டுகள்:
எம். தாமோதரம் அண்டு கம்பெனி,
108, கார்ப்பொரேஷன் பழக் கடை, சென்னை-600 001.

விலை ரூ. 1-50

முதற்பதிப்பு: 1977

ஸ்ரீ:

க்ருதஜ்ஞதை

ஸ்ரீரங்கம் சிரோமணி ஸ்ரீ உ. வே. M. S. ராஜ **கோபாலாசார்யர் ஸ்வாமியால்** பதிப்பிக்கப் பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை (மாங்கள்ய ஸ்தவம்) வெளியிட எமக்கு அநுமதி அளித்த 7, நாதமுனி தெரு, சென்னை-600 017, **விசிஷ்டாத்வைத பிரசாரிணி ஸபா நிர்வாகிகளுக்கு** எங்கள் க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

21—4—1977. **— தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி.**

முகவுரை

'மாங்கள்ய ஸ்தவம்' என்பது விஷ்ணு தர்மோத்தர புராணத்தில் உள்ளது. இதில் ஐம்பது ஸ்லோகங்கள் உள்ளன. உலகத்தில் கஷ்டங்கள் நேரும்போதும் ஒரு நல்ல காரியத்தை ஆரம்பிக்கும்போதும் அதை நிர்விக்னமாக நடத்திக்கொடுத்துத் தலைகட்டவும், துஸ்வப்னமோ அல்லது அமங்கலமோ நேரும் போதும் அல்லது நேருமோ என்கிற பயம் தோன்றும்போதும் அக்கஷ்டத்திலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவும் மாங்கள்ய ஸ்தவம் ஒன்றே துணை கொடுக்கும். இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் புலஸ்த்ய முகமாக ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் பரத்வமும் மஹாவிஷ்ணுவே ஜகத்காரணன் என்பதும் ஸர்வ பாபங்களையும் போக்கும் திவ்யமங்கள தேவதை என்பதும் இகத்திலும் பரத்திலும் வேண்டிய ஸகல ஸௌபாக்யங்களையும் அளிப்பவன் என்பதும் உபதேசிக்கப்படுகிறது. இந்த ஸ்தோத்ரத்தை ஜபம் செய்ய ஆரம்பித்த உடனேயே தீமைகள் 'அழிகின்றன. கிரஹங்களின் கொடிய பலன்கள் தீய்ந்து போகின்றன. நாம் செய்யும் நற்காரியங்கள் மிக உயர்ந்த பலனை அளிக்கின்றன. பொதுவாக இந்த ஸ்தோத்ர படனம் நமக்கு உயர்ந்த கவசமாக இருக்கிறது. **பெரியவர்கள் இதை ஒரு நாள் தவறுமல் காலை வேளையில் அபிகமன ஆராதனத்தில் பாராயணம் செய்து கொண்டே இருந்திருக்கிறர்கள்.**

சமீபகாலத்தில் இந்த திவ்யமங்கள ஸ்தோத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்ததால் சிலருக்கு சில அதிசயிக்கத்தக்க நற்பலன்கள் கிடைத்துள்ளன. கல்யாணம், உபநயனம் போன்ற மங்கள காரியங்கள் நிற்கவேண்டிய அவசியம் வந்தும், தொடர்ந்து இதைப் பாராயணம் செய்ததால் மங்களகரமாக நிறைவேறின. ஒரு கல்லூரியின் முதல்வர் ஒரு பெரிய மனக்கஷ்டத்திலிருந்து விடுபட்டார். இன்னும் பற்பல நற்பலன்கள் பல பேருக்குக் கிடைத்துள்ளன.

இந்த ஸ்தோத்ரத்தை தினமும் விளக்கேற்றி வைத்து ஸ்த்ரீகளும் பாராயணம் செய்யலாம். அவர்களது க்ருஹங்களில் மங்களம் பொங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. பெண்கள் இதைப் பாராயணம் செய்வதால் மாங்கல்ய பலம் உண்டு. குழந்தைகளும் க்ஷேமமடைவார்கள். அவர்கள் துக்கப்படும் ஸம்பவம் எதுவும் நேராது.

அடுத்தபடியாக 'ஸ்ரீ விஷ்ணு விஜய ஸ்தோத்ரம்' என்பது பத்ம புராணத்தில் உள்ளது. இந்த ஸ்தோத்ரத்திலேயும் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் பரத்வம் பரக்கப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் படிப்பதால் நடக்கமுடியாத காரியங்கள் நடக்கும். எதிலும் வெற்றி கிட்டும். **அச்வமேத யாகங்களைப் போன்ற பெரிய யாகங்களைச் செய்த பலன் கிட்டும்.** இதையும் மாங்கல்ய ஸ்தவத்தையும் சேர்த்தே பாராயணம் செய்வது நலம்.

மற்றும், விஷ்ணு தர்மோத்தரத்தில் உள்ள 'அபாமார்ஜந ஸ்தோத்ரம்' என்ற அபூர்வமான ஸ்தோத்ரமும் இங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது ஏவல், சூன்யம், வியாதி, க்ரஹபீடை, விஷபீடை முதலிய எல்லாத் துயர்களையும் நீக்கவல்லது. வராஹ, நரஸிம்ம, வாமன, விஷ்ணு, ஸுதர்சன மூர்த்திகளைப் பற்றிய இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்தால் எல்லாக் கஷ்டங்களும் நீங்கி ஸகல க்ஷேமங்களும் உண்டாகும்.

(Mrs.) VISHNUPRIYA CHARIAR,
"SRI PADHUKA RAJYAM",
19, R. K. Nagar,
PONDICHERRY-605003.

|| ஸர்வே ஜநா: ஸுகிநோ பவந்து ||

ஸ்ரீ:

॥ माङ्गल्यस्तवः ॥

(विष्णुधर्मोत्तरान्तर्गतः)

ஸ்ரீ விஷ்ணு தர்மோத்தரத்தில் உள்ள

மாங்கள்ய ஸ்தவம்

❖❖❖❖❖❖❖❖❖

दाल्भ्यः—

कार्यारम्भेषु सर्वेषु दुःस्वप्नेषु च सत्तम ।
अमङ्गल्येषु दृष्टेषु यज्जप्तव्यं तदुच्यताम् ॥
येनारम्भाश्च सिद्ध्यन्ति दुःस्वप्नश्चोपशान्तये ।
अमङ्गलानां दृष्टानां परिहारश्च जायते ॥

தால்ப்ய :—

கார்யாரம்பேஷு ஸர்வேஷு
துஃஸ்வப்நேஷு ச ஸத்தம ।
அமங்கள்யேஷு த்ருஷ்டேஷு
யஜ்ஜப்தவ்யம் தது ச்யதாம் ॥
யேநாரம்பாச்'ச ஸித்த்யந்தி
துஃஸ்வப்நச்'சோபசாந்தயே ।
அமங்களாநாம் த்ருஷ்டாநாம்
பரிஹாரச்'ச ஜாயதே ॥

குறிப்பு : ச' சி' என்று பக்கத்தில் குறியுடன் உள்ளவை சிவன், சனி என்ற சொற்களிலுள்ள 'ச'கரம்போல் உச்சரிக்கப் படும்.

தால்ப்யர் கூறுகிறார் : ப்ரஹ்மத்தை உணர்ந்தவருள் பெரியோரே, கார்யங்களை ஆரம்பிக்கும் போதும், துஸ்வப்நமோ அமங்களமோ நேரும்போதும் எதனை ஜபிக்க வேண்டும்? அறிவுரை எங்கட்கு வழங்கப்பட வேண்டும். துவங்கிய கார்யங்கள் இனிது நிறைவேறுவது எதனால்? கெட்ட கனவு பலனற்றுப் போவதும் எதனால்? யாம் காணும் அசுபங்களுக்குப் பரிஹாரம் உண்டாவதும் எதனால்? (1-2)

श्रीपुलस्त्यः—

जनार्दनं भूतपतिं जगद्गुरुं स्मरन् मनुष्यः सततं महामुने ।
दुष्टान्यशेषाण्यपहन्ति साधयति अशेषकार्याणि च यान्यभीप्सति ॥

ஸ்ரீ புலஸ்த்ய:—

ஜநார்தநம் பூதபதிம் ஜகத்குரும்
ஸ்மரந் மநுஷ்யஸ் ஸததம் மஹாமுநே ।
துஷ்டாந்யசே'ஷாண்யபஹந்தி ஸாதயதி
அசே'ஷகார்யாணி ச யாந்யபீப்ஸதி ॥

புலஸ்தியர் மொழிவது :- மாமுனிவரே, பிறவியை நீக்க வல்லவரும், உலகில் உள்ள பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் சொந்தக்காரரும், உலகிலேயே மிக உயர்ந்தவருமான எம்பெருமானை தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் மனிதன் தீயனவெல்லாம் போக்கிக் கொண்டு, தான் விரும்பும் எல்லாச்செயல்களையும் நற்பயனளிக்கும் படி ஸாதித்துக் கொள்ளுகிறான். (3)

शृणुष्व चान्यद् गदतो ममाखिलं वदामि यत्ते द्विजवर्य मङ्गलम् ।
सर्वार्थसिद्धिं प्रददाति यत्सदा निहन्त्यशेषाणि च पातकानि ॥

ச்'ருணுஷ்வ சாந்யத் கததோ மமாகிலம்
வதாமி யத்தே த்விஜவர்ய மங்களம் |
ஸர்வார்த்தஸித்திம் ப்ரததாதி யத் ஸதா
நிஹந்த்யசேஷாணி ச பாதகாநி ||

அந்தணர் பெருமானே, எது உமக்குச் சுபமோ, எது வேண்டிய பலன்யாவும் கைகூடும்படி செய்யவல்லதோ, எது தீவினையாவற்றையும் ஒழிக்கவல்லதோ அத்தகைய துதியை உமக்குக் கூறுகிறேன். அதை முழுவதும் கேட்பீராக. (4)

प्रतिष्ठितं यत्र जगच्चराचरं जगत्त्रये यो जगतश्च हेतुः ।
जगच्च पात्यत्ति च यः स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ப்ரதிஷ்டிதம் யத்ர ஜகத் சராசரம்
ஜகத்த்ரயே யோ ஜகதச்'ச ஹேதுஃ |
ஜகத் ச பாத்யத்தி ச யஸ்ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரிஃ ||

மூவுலகிலும் யார் ஜங்கமஸ்தாவர ரூபமான உலகிற்குக் காரணமானவரோ, யாரிடத்தில் இது நிலைத்துக் கீழே விழாது தாங்கப்பட்டு நிற்கிறதோ, இவ்வுலகை யார் ரக்ஷிக்கிறரோ, (ப்ரளயகாலத்தில்) யார் இதனை உணவைப்போல் தம்முள் ஒடுங்கும்படி செய்கிறரோ, ஸர்வ பாபங்களையும் போக்கும் அந்தத் திருமால் எனக்கு மங்களங்கள் பொங்கிப் பெருக அருள்வாராக. (5)

व्योमाम्बुवाय्वग्निमहीस्वरूपैः विस्तारवान् योऽणुतरोऽणुभावात् ।
अस्थूलसूक्ष्मः सततं परेश्वरो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

வ்யோமாம்பு வாய்வக்நி மஹீஸ்வரூபைஃ
விஸ்தாரவாந் யோऽணுதரோऽணுபாவாத் |
அஸ்தூல ஸூக்ஷ்மஸ் ஸததம் பரேச்'வரோ
மமாஸ்து மாங்கள்யவிவ்ருத்தயே ஹரிஃ ||

வான், வாயு, தீ, நீர், பூமி எனும் இவ்வுருவுகளால் தம்மைப் பெருக்கிக் கொண்டவரும், சிறிய பொருட்களிலும் சிறியவரும், சிறிது, பெரிதென்றளவுள்ள பொருட்களைக் காட்டிலும் முற்றிலும் வேறான தன்மையுள்ளவருமான ஹரி எக்காலத்திலும் எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள்வாராக. (6)

यस्मात्परस्मात्पुरुषादनन्तात् अनादिमध्यादधिकं न किंचित् ।
स हेतुहेतुः परमेश्वरेश्वरो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

யஸ்மாத் பரஸ்மாத் புருஷா தநந்தாத்
அநாதிமத்யா ததிகம் ந கிஞ்சித் ।
ஸ ஹேது ஹேதுः பரமேச்'வரேச்'வரோ
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரிः ॥

காலத்தாலும், இடத்தாலும், குணங்களாலும் அளப்பரிதானவரும், பிறப்பும் இறுதியுமற்றவரும், தம்மிலும் உயர்ந்த ஒருவரைக் கிடையாதவரும், படைப்போரையும்கூட படைப்பவராகவும், தேவர்க்கும் தேவனாகவும் உள்ள ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள்வாராக. (7)

हिरण्यगर्भाच्युतरुद्ररूपी सृजत्यशेषं परिपाति हन्ति ।
गुणाग्रणीर्यो भगवान् स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ஹிரண்ய கர்ப்பாச்யுத ருத்ரரூபீ
ஸ்ருஜத்யசே'ஷம் பரிபாதி ஹந்தி ।
குணாக்ரணீர் யோ பகவாந் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரிः ॥

நான்முகனுக்கு அந்தராத்மாவாயிருந்து உலகத்தைப் படைத்தும், தானே நேரில் அச்சுதனாய்த் தோன்றி அதை ரக்ஷித்தும், ருத்ரனுக்கு ஆத்மாவாய் நின்று இதனை அழித்தும் வருகிறவரும், குணசாலிகளுள் முதல்வரும், நன்ஞானம், படைக்கப்படும் பொருளாக ஆகும் ஆற்றல், அகிலத்தையும் தாங்கும் வலிமை, இதில்

ஆயாஸமின்மை, பிறரைத் தம் இஷ்டப்படி இயங்கும்படிச் செய்ய வல்ல மிடுக்கு, ஸூர்ய வெளிச்சத்தில் விளக்குப்போல் பிற பொருளையில்லையாக்கவல்ல பேரொளி இவையாவும் உடையவரும், தோஷம் சிறிதுமில்லாதவருமான ஹரி எனக்குச் சுபங்களே பெருக அருள்பாலிப்பாராக. (8)

परः सुराणां परमोऽसुराणां परो यतीनां परमो मुनीनाम् ।
परः समस्तस्य च यः स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

பரஸ் ஸுராணும் பரமோऽஸுராணும்
பரோ யதீநாம் பரமோ முநீநாம் |
பரஸ் ஸமஸ்தஸ்ய ச யஸ் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

தேவர்க்கும், அஸுரர்க்கும், துறவிகட்கும், முனிவர்க்கும், எல்லாவற்றிற்குமே மிகமிக உயர்ந்தவரான ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருளவேண்டும். (9)

ध्यातो मुनीना-मपकल्मषैर्यो ददाति मुक्तिं परमेश्वरेश्वरः ।
मनोऽभिरामः पुरुषः स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

த்யாதோ முநீநா மபகல்மஷைர் யோ
ததாதி முக்திம் பரமேச்'வரேச்'வர: |
மநோபிராம: புருஷஸ் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

எல்லாக்காலத்திலும் தன்னையே நினைத்திருப்பவர்களின், குற்றமற்ற உள்ளங்களால் சிந்தனை செய்யப்பட்டு, அவர்க்கு முக்தியளிப்பவராயும், மனதைக் கவரும் அழகுடையவராயும் எல்லா பலனையும் தர வல்லவராயும் இருக்கும் ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் வ்ருத்தியாக அநுக்ரஹம் செய்வாராக. (10)

सुरेन्द्र-वैवस्वत-वित्तशम्बुप-स्वरूपरूपी परिपाति यो जगत् ।
स शुद्धशुद्धः परमेश्वरेश्वरो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ஸுரேந்த்ர-வைவஸ்வத-வித்தபாம்புப-
ஸ்வரூபரூபீ பரிபாதி யோ ஜகத் ।
ஸ சு'த்த சு'த்த: பரமேச்'வரேச்'வர:
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

தேவேந்த்ரன், இயமன், வருணன், குபேரன் என்பவரைத் தம் உடலாகக் கொண்டு யார் உலகைப் பரிபாலிக்கிறாரோ, தூய பொருட்கும் தூய்மையளிக்கும் அந்த ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள்வாராக. (11)

यन्नामसङ्कीर्तनतो विमुच्यते ह्यनेक-जन्मार्जित-पापसञ्चयात् ।
पापेन्धनाग्निः स सदैव निर्मलो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

யந்நாம-ஸங்கீர்த்தநதோ விமுச்யதே ஹி
அநேக-ஜந்மார்ஜித-பாபஸஞ்சயாத் ।
பாபேந்தநாக்நிஸ் ஸ ஸதைவ நிர்மலோ
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

பல பல பிறவிகளில் ஈட்டிய பாபமூட்டைகள் எவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தால் தொலைகிறதோ, விறகை அழிக்கும் தீ போல் பாபத்தை அழிக்க வல்லவரும் மாசற்றவருமான அந்த ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் எப்பொழுதும் பொங்கிப் பெருக அருள் செய்யவேண்டும். (12)

வராஹாவதாரம்

येनोद्धृतेयं धरणी रसातलात् अशेष-सृष्टिस्थिति-कारणादिकम् ।
बिभर्ति विश्वं जगतः स मूलं ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

யேநோத்த்ருதேயம் தரணீ ரஸாதலாத்
அசே'ஷ ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி காரணாதிகம் |
பிபர்த்தி விச்'வம் ஜகதஸ் ஸ மூலம்
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

பாசி தூர்த்துக்கிடந்த பார்மகளைப் பாதாளத்திலிருந்து யார் தூக்கி எடுத்தாரோ, யார் மற்றெல்லாரையும் படைத்தளித்து அழிக்கவும் செய்கிறாரோ, ஜகந் மூலமான அந்த ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள்வாராக. (13)

पादेषु वेदा जठरे चराचरं रोमस्वशेषा मुनयो मुखे मखाः ।
यस्येश्वरेशस्य स सर्वदा प्रभुः ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

பாதேஷு வேதா ஜடரே சராசரம்
ரோமஸ்-வசே'ஷா முநயோ முகே மகா: |
யஸ்யேச்'வரேச'ஸ்ய ஸ ஸர்வதா ப்ரபு:
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

எந்த தேவதேவனுடைய பாதங்களில் வேதங்களும், திருவயிற்றில் அண்டசராசரம் முழுவதும், உரோமங்களில் முனிவர்களனைவரும், முகத்தில் யாகங்களும் இருக்கின்றனவோ அந்த ஆற்றல் மிக்கானான ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அநுக்ரஹம் செய்ய வேண்டும். (14)

समस्त-यज्ञाङ्गमयं वपुः प्रभोः यस्याङ्ग-मीशेश्वर-संस्तुतस्य ।
वराहरूपी भगवान् स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ஸமஸ்த-யஜ்ஞாங்கமயம் வபு: ப்ரபோ:
யஸ்யாங்க-மீசே'ச்'வர-ஸம்ஸ்துதஸ்ய |
வராஹரூபீ பகவாந் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

ஸமஸ்த தேவர்களாலும் துதிக்கப்பட்ட எந்த ப்ரபுவின் திரு அவயவங்கள் யாக உபகரணங்களனைத்துமாய் ஆகின்றனவோ, அந்தக் கோலவராஹ வடிவம் கொண்ட பகவானான ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பல்கிப் பெருக அருளவேண்டும். (15)

विक्षोभ्य सर्वोदधि-तोय-संभवं दधार धात्रीं जगतश्च यो भुवम् ।
यज्ञेश्वरो यज्ञपुमान् स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

விக்ஷோப்ய ஸர்வோததி-தோய-ஸம்பவம்
ததார தாத்ரீம் ஜகதச்'ச யோ புவம் ।
யஜ்ஞேச்'வரோ யஜ்ஞபுமாந் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

மாகடல் நீரனைத்தையும் கலக்கி ப்ராணிகளின் இருப்பிடமான பார்மடந்தையைப் பேர்த்தெடுத்தவரும் யாகங்களால் பூஜிக்கப்படுபவரும் யஜ்ஞவராஹ மூர்த்தியுமான ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருளவேண்டும். (16)

पाताल-मूलेश्वर-भोगिसंहतौ विन्यस्य पादौ पृथिवीं च बिभ्रतः ।
यस्योपमानं न बभूव सोऽच्युतो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

பாதாள-மூலேச்'வர-போகி-ஸம்ஹதோ
விந்யஸ்ய பாதௌ ப்ருதிவீம் ச பிப்ரத: ।
யஸ்யோபமாநம் ந பபூவ ஸோச்யுதோ
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

ஸமஸ்த ஜகதாதாரனான பரமனது திருப்பள்ளியான ஆதிசேஷன்மேல் திருப்பாதங்களை ஊன்றிப் பூமிதேவியைப் பேர்த்தெடுத்த எந்த பகவானுக்கு உவமையே இல்லையோ அந்த பகவான் எனக்கு மங்கள வ்ருத்தியைச் செய்வாராக. (17)

सघर्घरं यस्य च बृंहितं मुहुः सनन्दनाद्यै-र्जनलोक-संश्रितैः ।
श्रुतं जयेत्युक्तिपरैः स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ஸகர்கரம் யஸ்ய ச ப்ரும்ஹிதம் முஹு:
ஸநந்தநாத்யைர் ஜநலோக-ஸம்ச்'ரிதை: ।
ச்'ருதம் ஜயே த்யுக்திபரைஸ் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

உறுமலுடன் கூடிய எவரது ஜயகோஷத்தை ஜநலோகத்தில் இருந்த ஸநந்தநாதியர் பல்லாண்டு பாடிய வண்ணமே கேட்டு மகிழ்ந்தனரோ அந்த ஹரி எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்கி அருள் செய்யவேண்டும். (18)

एकार्णवाद्यस्य महीयसो महीम् आदाय वेगेन खमुत्पतिष्यतः ।
नतं वपुर्योगिवरैः स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ஏகார்ணவாத் யஸ்ய மஹீயஸோ மஹீம்
ஆதாய வேகேந கமுத்பதிஷ்யத: ।
நதம் வபுர் யோகிவரைஸ் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

மிகப்பெரிய நீர்ப்பரப்பிலிருந்து நிலமகளைப் பெயர்த்தெடுத்து விரைவாக மேலே பாய்ந்து வந்த எந்தக் கோலவராஹமூர்த்தியை ஸநகாதியோகியர் கண்டு வணங்கினரோ அந்த ஹரி எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்குவராக. (19)

हतो हिरण्याक्ष-महासुरः पुरा पुराणपुंसा परमेण येन ।
वराहरूपः स पतिः प्रजापतिः ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ஹதோ ஹிரண்யாக்ஷ-மஹாஸுர: புரா
புராணபும்ஸா பரமேண யேந ।
வராஹரூபஸ் ஸ பதி: ப்ரஜாபதி:
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

மிகச்சிறந்த புராண புருஷரான யாரால் ஹிரண்யாக்ஷனென்ற அஸுரன் அழிக்கப்பட்டானோ, அந்த ஞானப்பிரான் எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள் செய்ய வேண்டும். (20)

நரஸிம்ஹாவதாரம்

दंष्ट्राकरालं सुरभीतिनाशकं कृतं वपुर्दिव्य-नृसिंहरूपिणा ।
त्रातुं जगद्येन स सर्वदा प्रभुः ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

தம்ஷ்ட்ரா-கராளம் ஸுரபீதிநாசகம்
க்ருதம் வபுர் திவ்ய-ந்ருஸிம்ஹ-ரூபிணா ।
த்ராதும் ஜகத் யேந ஸ ஸர்வதா ப்ரபு:
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

தேவர்களின் பயத்தை அகற்றவல்லதும் கோரைப்பற்களால் அச்சுறுத்துவதுமான நரங்கலந்த சிங்க உருவை உலகைக் காக்க வென்றே யார் தரித்தாரோ அந்த ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள் செய்ய வேண்டும். (21)

दैत्येन्द्र- वक्षःस्थल-दारदारुणैः करेरुहैर्यः क्रकचानुकारिभिः ।
चिच्छेद लोकस्य भयानि सोऽच्युतो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

தைத்யேந்த்ர-வக்ஷஸ்ஸ்தல-தார-தாருணை:
கரேருஹைர் ய: க்ரகசாநுகாரிபி: ।
சிச்சேத லோகஸ்ய பயாநி ஸோऽச்யுதோ
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

அவுணன் மார்பைக் கிழிக்கவல்லதும் ரம்பம் போன்றதுமான நகங்களால் உலகின் பயத்தைப் போக்கிய ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருளவேண்டும். (22)

दन्तान्त-दीप्तद्युति-निर्मलानि यः चकार सर्वाणि दिशां मुखानि ।
निनाद वित्रासित-दानवो ह्यसौ ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

தந்தாந்த-தீப்தத்யுதி-நிர்மலாநி ய:
சகார ஸர்வாணி திச’ாம் முகாநி |
நிநாத-வித்ராஸித-தாநவோ ஹ்யஸௌ
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

பற்களின் காந்தியால் திசை முடிவிலும் ஒளி பரப்புகிறவரும் ஸிம்ஹநாதத்தால் அஸுரர்களை நடுக்கமுறச் செய்பவருமான ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருளவேண்டும். (23)

यन्नामसंकीर्तनतो महाभयात् विमोक्षमाप्नोति नसंशयं नरः ।
स सर्वलोकार्तिहरो नृकेसरी ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

யந்நாம-ஸங்கீர்த்தநதோ மஹாபயாத்
விமோக்ஷ-மாப்நோதி ந ஸம்சயம் நர: |
ஸ ஸர்வ-லோகார்த்தி-ஹரோ ந்ருகேஸரீ
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

தன் நாமத்தைச் சொல்பவனது பெரும் பயத்தைப் போக்கி ...ள்பவரும் உலகனைத்தின் துயரைத் துடைப்பவருமான சிங்கப் பிரான் எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்குவாராக. (24)

सटा-कराल-भ्रमणानिलाहताः स्फुटन्ति यस्याम्बुधराः समन्ततः ।
स दिव्यसिंहः स्फुरितानलेक्षणो ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

ஸடா-கராள-ப்ரமணாநிலாஹதா:
ஸ்புடந்தி யஸ்யாம்புதராஸ் ஸமந்தத: |
ஸ திவ்யஸிம்ஹ: ஸ்புரிதா-நலேக்ஷணோ
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

அசையும் பிடரிமயிர்களால் மேகக் கூட்டங்களை நாற்புறமும் சிதறிவிழும்படி செய்பவரும் ஜ்வலிக்கும் கனல் போன்ற கண்களை யுடையவருமான சிங்கப்பிரான் எனக்கு மங்களம் பெருக அருள்வா ராக. (25)

यदीक्षण-ज्योतिषि रश्मिमण्डलं प्रलीन-मीषन्न रराज भास्वतः ।
कुतः शशाङ्कस्य स दिव्यरूप-धृक् ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

யதீக்ஷண-ஜ்யோதிஷி ரச்'மி-மண்டலம்
ப்ரலீந-மீஷந் ந ரராஜ பாஸ்வத: ।
குத: ச'ச'ாங்கஸ்ய ஸ திவ்யரூப-த்ருக்
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

பகலவனது கதிர்க்கூட்டங்கள் எவரது கண்ணொளியில் மங்கிப் போகிறதோ, சந்திரனைப்பற்றிப் பேசவே வேண்டியதில்லையோ, அந்த அழகிய சிங்க உருவம் தரித்த ஹரி எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்குவாராக. (26)

अशेष-देवेश-नरेश्वरेश्वरैः सदा स्तुतं यच्चरितं महाद्भुतम् ।
स सर्वलोकार्तिहरो महाहरिः ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

அசே'ஷ-தேவேச'-நரேச்'வரேச்'வரை:
ஸதா ஸ்துதம் யச்சரிதம் மஹாத்புதம் ।
ஸ ஸர்வ-லோகார்த்தி-ஹரோ மஹாஹரி:
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

எந்த சிங்கபிரானது மிக அத்புத சரிதையை ப்ரபுக்களும் மேலாத் தேவரும் நிலத்தேவரும் புகழ்ந்தவண்ண மிருக்கிறார்களோ உலகனைத்தின் துயரையும் பாபங்களையும் போக்கவல்ல அந்த ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள்வாராக. (27)

द्रवन्ति दैत्याः प्रणमन्ति देवताः नश्यन्ति रक्षांसि अपयान्ति चारयः ।
यत्कीर्तनात् सोऽद्भुतरूप-केसरी ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

த்ரவந்தி தைத்யா: ப்ரணமந்தி தேவதா:
நச்'யந்தி ரக்ஷாம்ஸி அபயாந்தி சாரய: |
யத்கீர்த்தநாத் ஸோsத்புத-ரூபகேஸரீ
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

எவருடைய திருநாமத்தைச் சொன்ன மாத்திரத்தாலேயே அஸுரர்கள் ஓடுகின்றனரோ, தேவர்கள் வணங்குகின்றனரோ, அரக்கர்கள் அழிந்து போவார்களோ, எதிரிகள் திரும்பி ஓடுவார்களோ, அந்த அழகியசிங்கர் எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்குவாராக. (28)

வாமனவதாரம்

ऋक्पावितं यो यजुषा हि श्रीमत् सामध्वनि-ध्वस्त-समस्त-पातकम् ।
चक्रे जगद्वामनकः स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

ருக்பாவிதம் யோ யஜுஷா ஹி ஸ்ரீமத்
ஸாமத்வநி-த்வஸ்த-ஸமஸ்த-பாதகம் |
சக்ரே ஜகத் வாமநகஸ் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

ருக்வேதத்தை உச்சரித்து உலகைத் தூயதாக்கியும், யஜுர் வேதத்தால் நிறம்பெறச்செய்தும் ஸாம கானத்தால் ஸமஸ்த பாதகத்தையும் அழித்துமுள்ள திருக்குறள் உருவனான மாயன் எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்குவாராக. (29)

यत्पाद-विन्यास-पवित्रतां मही ययौ वियच्चर्ग्यजुषामुदीरणात् ।
स वामनो वामशरीररूपधृङ् ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

யத்பாத-விந்யாஸ-பவித்ரதாம் மஹீ
யயௌ வியச்சர்க்-யஜுஷா-முதீரணாத் ।
ஸ வாமநோ வாமச'ரீர-ரூபத்ருக்
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

எவருடைய திருவடிபடுதலால் நிலப்பரப்பும், ருக் யஜுஸ் முதலிய வேதங்களைச் சொல்வதால் வானமும் புனிதமாயினவோ அந்த வாமனமூர்த்தி எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்குவாராக. (30)

यस्मिन् प्रयातेऽसुरभूभृतोऽध्वरात् ननाम खेदा-दवनिः ससागरा ।
स वामनः सर्वजगन्मयः सदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

யஸ்மிந் ப்ரயாதே஽ஸுர-பூப்ருதோ஽த்வராத்
நநாம கேதாத் அவநிஸ் ஸஸாகரா ।
ஸ வாமநஸ் ஸர்வ-ஜகந்மயஸ் ஸதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

அஸுர மன்னன் மஹாபலியின் அரண்மனையை நோக்கி எவர் போனபோது கடல் சூழ்ந்த நிலமங்கை வருந்தித்தலைகுனிந்தாளோ உலகனைத்தையும் தன்னுள் ஒடுக்கிய அந்தத் திருக்குறளப்பன் எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள்வாராக. (31)

महाद्भुते दैत्यपतेर्महाध्वरे यस्मिन् प्रविष्टे क्षुभितं महासुरैः ।
स वामनोऽन्तःस्थितसप्तलोकधृङ् ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

மஹாத்புதே தைத்யபதேர் மஹாத்வரே
யஸ்மிந் ப்ரவிஷ்டே க்ஷுபிதம் மஹாஸுரை: |
ஸ வாமநோऽநந்தஸ் ஸ்தித ஸப்தலோகத்ருக்
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

மிக ஆச்சர்யமான அஸுர மன்னனது யாகசாலையில் எவர் ப்ரவேசித்ததும் அஸுரரனைவரும் குழப்பமடைந்து போயினரோ, ஸப்தலோகத்தையும் தன் வயிற்றில் வைத்துக்கொண்ட அந்த ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள்வாராக. (32)

सङ्घैः सुराणां दिवि भूतलस्थितैः तथा मनुष्यैर्गगने च खेचरैः ।
स्तुतः क्रमाद्यः प्रचचार सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ஸங்கைஸ் ஸுராணாம் திவி பூதலஸ்திதை:
ததா மநுஷ்யைர் ககநே ச கேசரை: |
ஸ்துத: க்ரமாத் ய: ப்ரசசார ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்களாலும், தரையில் மனிதர்களாலும், வானில் வானவர்களாலும் முறையுடன் துதிக்கப்பட்டவாறு உலா வந்த ஹரி எனக்கு மங்கள வ்ருத்தியை செய்தருளவேணும். (33)

क्रान्त्वा धरित्रीं गगनं तथा दिवं मरुत्पतेर्यः प्रददौ त्रिविष्टपम् ।
स देवदेवो भुवनेश्वरेश्वरो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

க்ராந்த்வா தரித்ரீம் ககநம் ததா திவம்
மருத்பதேர் ய: ப்ரததௌ த்ரிவிஷ்டபம் |
ஸ தேவதேவோ புவநேச்'வரேச்'வரோ
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

நிலத்தையும் வானத்தையும் ஸ்வர்க்க உலகையும் அளந்து கொண்டு இந்த்ரனுக்கு மூவுலகையும் அளித்த ஜகந்நாதனை ஹரி எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்கியருளவேணும். (34)

अनुग्रहं चापि बलेरनुत्तमं चकार यश्चेन्द्रपदोपमं क्षणात् ।
सुरांश्च यज्ञांशभुजः स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

அநுக்ரஹம் சாபி பலே-ரநுத்தமம்
சகார யச்சேந்த்ர-பதோபமம் க்ஷணாத் ।
ஸுராம்ச்'ச யஜ்ஞாம்ச'புஜஸ் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

மஹாபலிக்கு இந்திர பதவியை யொத்த உயர் பதவியையும் யாகத்தின் ஹவிர்ப்பாகத்தைத் தேவர்களுக்கும் விரைவில் அளித்த ஹரி எனக்கு மங்களங்களே பெருக அருள்பாலிப்பாராக. (35)

மத்ஸ்யாவதாரம்

रसातलाद्येन पुरा समाहृताः समस्तवेदा जलचाररूपिणा ।
स कैटभारिर्मधुहाम्बुशायी ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ரஸாதலாத் யேந புரா ஸமாஹ்ருதா:
ஸமஸ்தவேதா ஜலசாரரூபிணா ।
ஸ கைடபாரிர் மதுஹாம்புச'ாயீ
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

மீனுகி, மதுகைடபர்களை அழித்து, பாதாளத்திலிருந்து வேதங்களை மீட்டுக் கொணர்ந்த க்ஷீராப்திநாதனை ஹரி என் மங்களங்களைப் பெருக்குவாராக. (36)

பரசுராமாவதாரம்

निःक्षत्रियां यश्च चकार मेदिनीम् अनेकशो बाहुवनं तथाऽच्छिनत् ।
यः कार्तवीर्यस्य स भार्गवोत्तमो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

நி:க்ஷத்ரியாம் யச்'ச சகார மேதிநீம்
அநேகசே'ா பாஹுவநம் ததாச்சிநத் ।
ய:கார்த்தவீர்யஸ்ய ஸ பார்கவோத்தமோ
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

கார்த்தவீர்யார்ஜுனனது ஆயிரம் தோள்களைத் துணித்து, பலகால் அரசர்களையழித்த பரசுராமராகிய ஹரி எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்க வேணும். (37)

ராமாவதாரம்

निहत्य यो वालिन-मुग्रविक्रमं
निबद्ध्य सेतुं जलधौ दशाननम् ।
जघान चान्यान् रजनीचरानसौ
ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

நிஹத்ய யோ வாலிந-முக்ர-விக்ரமம்
நிபத்ய ஸேதும் ஜலதௌ தச'ாநநம் ।
ஜகாந சாந்யாந் ரஜநீசராநஸௌ
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

கொடிய வலிமையுள்ள வாலியைக் கொன்று, மாகடலில் அணையைக் கட்டி தசமுகனையும் மற்றுமுள்ள அரக்கர்களையும் அழித்த ஹரி எனக்கு மங்களங்களைப் பெருக்குவாராக. (38)

கிருஷ்ணாவதாரம்

चिक्षेप बालः शकटं बभञ्ज यो यमार्जुनं कंसमरिं जघान च ।
ममर्द चाणूरमुखान् स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

சிக்ஷேப பாலஃ ச'கடம் பபஞ்ஜ யோ
யமார்ஜுநம் கம்ஸமரிம் ஜகாந ச ।
மமர்த சாணூரமுகாந் ஸ ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரிஃ ॥

பால கிருஷ்ணனாய்ச் சகடெறிந்தும், மருதமரங்களை முறித்தும் சாணூராதியரையும், பகைமைகொண்ட கம்சனையும் அழித்தும் உகந்த ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள்பாலிப்பாராக. (39)

प्रातः सहस्रांशु-मरीचिनिर्मलं करेण बिभ्रद्भगवान् सुदर्शनम् ।
कौमोदकीं चापि गदामनन्तो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ப்ராதஸ் ஸஹஸ்ராம்சு' மரீசி-நிர்மலம்
கரேண பிப்ரத்-பகவாந் ஸுதர்ச'நம் ।
கௌமோதகீம் சாபி கதா-மநந்தோ
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரிः ॥

காலையில் ஆயிரம் கதிரவனது கதிர்க்கூட்டத்தைப் போன்ற பேரொளியுள்ள சக்கரத்தையும் கௌமோதகி எனும் கதையையும் ஏந்திய பகவானை ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள்பாலிப் பாராக. (40)

हिमेन्दु-कुन्दस्फटिकाभ-निर्मलं मुखानिलापूरित-मीश्वरेश्वरः ।
मध्याह्नकालेपि स शंखमुद्वहन् ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥

ஹிமேந்து-குந்த-ஸ்படிகாப-நிர்மலம்
முகாநிலாபூரிதம் ஈச்'வரேச்'வரः ।
மத்யாஹ்நகாலேऽபி ஸ ச'ங்கமுத்வஹந்
மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

பனிநீர், சந்த்ர மண்டலம், குந்தப்பூ, ஸ்படிகமணி இவை போன்று வெண்ணிறமாயும், திருமுகத்தால் காற்று நிரப்பப்படுவதாயும் உள்ள ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தை நடுப்பகலில் ஏந்தியருளும் ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள் செய்வாராக. (41)

तथाऽपराह्णे प्रविकासि पङ्कजं वक्षःस्थलेन श्रियमुद्वहन् हरिः ।
विस्तारि-पद्मायत-पत्रलोचनो ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

ததாऽபராஹ்ணே ப்ரவிகாஸி பங்கஜம்
வக்ஷஸ்ஸ்தலேந ச்'ரியமுத்வஹந் ஹரி: ।
விஸ்தாரி-பத்மாயத-பத்ரலோசநோ
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

மலர்ந்த தாமரையைக் கையிலும் திருமகளைத் திருமார்பிலும் மாலையில் ஏந்தியருளும் மலர்ந்த தாமரையிதழையொத்த கண்ணி னரான ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அருள் செய்வாராக. (42)

सर्वेषु कालेषु समस्तदेशेषु अशेषकार्येषु तथेश्वरेश्वरः ।
सर्वैः स्वरूपैर्भगवा-ननादिमान् ममास्तु माङ्गल्य-विवृद्धये हरिः ॥

ஸர்வேஷு காலேஷு ஸமஸ்ததேசே'ஷு
அசே'ஷகார்யேஷு ததேச்'வரேச்'வர: |
ஸர்வைஸ் ஸ்வரூபைர் பகவாநநாதிமாந்
மமாஸ்து மாங்கள்ய-விவ்ருத்தயே ஹரி: ||

எல்லாக் காலத்திலும், எல்லா இடங்களிலும், எல்லாத் தொழில்களிலும், எல்லாவித உருவங்களுடன் தோன்றியருளும் ஆதியந்தமற்ற பகவானான ஹரி எனக்கு மங்களங்கள் பெருக அநுக் ரஹம் செய்வாராக. (43)

பலச்'ருதி

एतत्पठन् दाल्भ्य समस्तपापैः विमुच्यते विष्णुपरो मनुष्यः ।
सिद्ध्यन्ति कार्याणि तथास्य सर्वान् अर्था-नवाप्नोति यथेच्छते तान् ॥

ஏதத் படந் தால்ப்ய ஸமஸ்தபாபை:
விமுச்யதே விஷ்ணுபரோ மநுஷ்ய: |
ஸித்த்யந்தி கார்யாணி ததாஸ்ய ஸர்வாந்
அர்த்தா-நவாப்நோதி யதேச்சதே தாந் ||

தால்ப்ய முனிவரே, விஷ்ணுவே பரதேவதையெனும் உண்மை உணர்ந்த மனிதன் இத்துதி நூலைப் பாராயணம் செய்து எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். அவனுடைய காரியங்கள் யாவும் நற்பயனை அளிக்கின்றன. விரும்பிய எல்லாப் பொருளும் அவனுக் குக் கைகூடுகின்றன. (44)

दुःस्वप्नः प्रशममुपैति पठ्यमाने स्तोत्रेऽस्मिन् श्रवणविधौ सदोद्यतस्य ।
आरम्भो द्रुतमुपयाति सिद्धिमीशः पापानि क्षपयति चास्य देवदेवः ॥

துஸ்ஸ்வப்நः ப்ரச'ம-முபைதி பட்யமாநே
ஸ்தோத்ரேஸ்மிந் ச்'ரவணவிதௌ ஸதோத்யதஸ்ய|
ப்ராரம்போ த்ருதமுபயாதி ஸித்திமீச':
பாபாநி க்ஷபயதி சாஸ்ய தேவதேவ: ||

இத்துதியை எப்பொழுதும் படிப்பதைக் கேட்பதென்னும் விரதம் பூண்டவனது கெட்ட கனவுகள் அடங்கிப் பயனற்றுப் போகும், துவங்கிய தொழில்கள் விரைவில் நற்பயனளிக்கும்படி நிறைவேறும். தேவதேவனாகிய இறைவன் பாவங்களையெல்லாம் போக்கிவிடுகிறான். (45)

माङ्गल्यं परमपदं सदार्थसिद्धिं निर्विघ्ना-मधिकफलां श्रियं ददाति ।
किं लोके तदिह परत्र चापि पुंसां यद्विष्णुप्रवणधियां न दाल्भ्य
साध्यम् ॥

மாங்கள்யம் பரமபதம் ஸதார்த்த-ஸித்திம்
நிர்விக்நா-மதிகபலாம் ச்'ரியம் ததாதி |
கிம் லோகே ததிஹ பரத்ர சாபி பும்ஸாம்
யத் விஷ்ணு-ப்ரவணதியாம் ந தால்ப்ய ஸாத்யம் ||

மங்களத்தையும், நலமந்தமில்லதோர் நாட்டையும், விரும்பியது நன்கு விரைவில் கைகூடுவதையும், தடையற்ற பெருஞ்செல்வத்தையும் இறைவன் அருள்வான். தால்ப்ய முனிவரே, இம்மையிலும் மறுமையிலும் திருமாலடியார்க்குக் கிட்டாதது யாதுமில்லை. (46)

देवेन्द्रस्त्रिभुवन-मर्थमेकपिंगः संसिद्धिं त्रिभुवनगां च कार्तवीर्यः ।
वैदेहः परमपदं प्रसाद्य विष्णुं सम्प्राप्तः सकलफलप्रदो हि विष्णुः ॥

தேவேந்த்ரஸ் த்ரிபுவந-மர்த்த-மேகபிங்க:
ஸம்ஸித்திம் த்ரிபுவநகாம் ச கார்த்தவீர்ய: |
வைதேஹ: பரமபதம் ப்ரஸாத்ய விஷ்ணும்
ஸம்ப்ராப்தஸ் ஸகல-பலப்ரதோ ஹி விஷ்ணு: ||

கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் மூவுலகிலும் அதர்மத்தைத் தடுக்க வல்ல தர்மசக்தியையும், குபேரன் பணத்தின் அதிபனுகும் பதவியையும், இந்த்ரன் மூவுலகில் உள்ள இன்பத்தையும், விதேஹ மன்னன் பரமபதத்தையும் திருமாலைப் பூசித்தே பெற்றனர். எல்லா பலனையுமளிக்கவல்லவர் திருமால்தானே. (47)

सर्वारम्भेषु दाल्भ्यैतद् दुःस्वप्नेषु च पण्डित: ।
जपे-देकमना विष्णौ तथाऽमङ्गल्य-दर्शने ॥

ஸர்வாரம்பேஷு தால்ப்யைதத் துஸ்ஸ்வப்நேஷு ச பண்டித: |
ஜபே-தேகமநா விஷ்ணௌ ததாऽமங்கள்ய-தர்ச'நே ||

தால்ப்யரே, அறிவுள்ளவன் எல்லாக் கார்யங்களை ஆரம்பிக்கும்போதும், கெட்ட கனவுகள் தோன்றும்போதும், அமங்களங்கள் நேரும்போதும், இறைவனை திருமாலிடம் மாருத பக்தியுடன் இத்துதியை ஜபம் செய்யவேண்டும். (48)

शमं प्रयान्ति दुष्टानि ग्रहपीडाश्च दारुणा: ।
कर्मारम्भाश्च सिद्ध्यन्ति पुण्यमाप्नोति चोत्तमम् ॥

ச'மம் ப்ரயாந்தி துஷ்டாநி க்ரஹபீடாச்'ச தாருணா: |
கர்மாரம்பாச்'ச ஸித்த்யந்தி புண்யமாப்நோதி சோத்தமம் ||

அவனது தீமைகள் யாவும் அழிந்து போகின்றன. கொடிய கிரகங்களின் தீய பலன்களும் மாறுகின்றன. தொழில்களும் நற்பயனளிக்கின்றன. தீய கனவும் பயனற்றதாகிறது. நல்வினையின் உயர்ந்த பயனையும் பெறுகிறான். (49)

हरिर्ददाति भद्राणि मङ्गल्य-स्तुति संस्तुतः ।
करोत्यखिल-रूपैस्तु रक्षा-मक्षत-शक्तिभृत् ॥

ஹரிர் ததாதி பத்ராணி மங்கள்யஸ்துதி ஸம்ஸ்துதঃ ।
கரோ-த்யகில-ரூபைஸ்து ரக்ஷா-மக்ஷத-ச'க்திப்ருத் ॥

மாங்கள்யஸ்தவத்தால் துதிக்கப்பெற்ற திருமால் எல்லா மங்களங்களையும் நல்குகிறான். எல்லாவித வடிவத்திலும் தோன்றி, குறைவற்ற ஆற்றல் படைத்த அந்தப் பரமன், அடியார்க்கு நற்பாதுகாப்பையும் அளிக்கிறான். (50)

श्रीविष्णुधर्मोत्तरान्तर्गतः माङ्गल्यस्तवः सम्पूर्णः ।

ஸ்ரீ விஷ்ணு தர்மோத்தரத்திலுள்ள
மாங்கள்யஸ்தவம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

श्री विष्णुविजयस्तोत्रम्

ஸ்ரீ விஷ்ணு விஜய ஸ்தோத்ரம்

❖❖❖❖❖❖❖❖❖

देवा ऊचुः—

नताः स्म विष्णुं जगदादिभूतं
सुरासुरेन्द्रं जगतां प्रपालकम् ।
यन्नाभिपद्मात् किल पद्मयोनिः
बभूव तं वै शरणं गताः स्मः ॥ १

தேவா ஊசு:—

நதா: ஸ்ம விஷ்ணும் ஜகதாதிபூதம்
ஸுராஸுரேந்த்ரம் ஜகதாம் ப்ரபாலகம் ।
யந்நாபி-பத்மாத் கில பத்மயோநி:
பபூவ தம் வை ச'ரணம் கதா: ஸ்ம ॥ 1

नमो नमो मत्स्य-वपुर्धराय
नमोऽस्तु ते कच्छप-रूपधारिणे ।
नमः प्रकुर्मश्च नृसिंहरूपिणे
तथा पुनर्वामनरूपिणे नमः ॥ २

நமோ நமோ மத்ஸ்ய-வபுர்த்தராய
நமோஸ்து தே கச்சபரூப-தாரிணே ।
நம: ப்ரகுர்மச்'ச ந்ருஸிம்ஹரூபிணே
ததா புநர் வாமநரூபிணே நம: ॥ 2

नमोऽस्तु ते क्षत्रविनाशनाय
रामाय रामाय दशास्य-नाशिने ।
प्रलम्बहन्त्रे शितिवाससे नमो
नमोऽस्तु बुद्धाय च दैत्यमोहिने ॥ ३२

நமோஸ்து தே க்ஷத்ர விநாச'நாய
ராமாய ராமாய தச'ாஸ்ய நாசி'நே ।
ப்ரலம்ப ஹந்த்ரே சி'திவாஸஸே நமோ
நமோஸ்து புத்தாய ச தைத்யமோஹிநே ॥ ௩௨

म्लेच्छान्तकायापि च कल्किनाम्ने
नमः पुनः क्रोडवपुर्धराय ।
जगद्धितार्थं च युगे युगे भवान्
बिभर्ति रूपं त्वसुराभवाय ॥ ३३

ம்லேச்சாந்தகாயாபி ச கல்கிநாம்நே
நம: புந: க்ரோடவபுர்த்தராய ।
ஜகத்திதார்த்தம் ச யுகே யுகே பவாந்
பிபர்த்தி ரூபம் த்வஸுராபவாய ॥ ௩௩

निषूदितोऽयं ह्यधुना किल त्वया
दैत्यो हिरण्याक्ष इति प्रगल्भः ।
यश्चेन्द्रमुख्यान् किल लोकपालान्
संहेलया चैव तिरश्चकार ॥ ३४

நிஷூதிதோயம் ஹ்யதுநா கில த்வயா
தைத்யோ ஹிரண்யாக்ஷ இதி ப்ரகல்ப: ।
யச்'சேந்த்ர முக்யாந் கில லோகபாலாந்
ஸம்ஹேலயா சைவ திரச்'சகார ॥ ௩௪

स वै त्वया देव हितार्थमेव
निपातितो देववर प्रसीद ।
त्वमस्य विश्वस्य विसर्गकर्ता
ब्राह्मण रूपेण च देवदेव ॥ ६

ஸ வை த்வயா தேவஹிதார்த்தமேவ
நிபாதிதோ தேவவர ப்ரஸீத ।
த்வமஸ்ய விச்'வஸ்ய விஸர்ககர்த்தா
ப்ராஹ்மேண ரூபேண ச தேவதேவ ॥ 6

पाता त्वमेवास्य युगे युगे च
रूपाणि धत्से सुमनोहराणि ।
त्वमेव कालाग्निहरश्च भूत्वा
विश्वं क्षयं नेष्यसि चान्तकाले ॥ ७

பாதா த்வமேவாஸ்ய யுகே யுகே ச
ரூபாணி தத்ஸே ஸுமநோஹராணி ।
த்வமேவ காலாக்நி ஹரச்'ச பூத்வா
விச்'வம் க்ஷயம் நேஷ்யஸி சாந்தகாலே ॥ 7

अतो भवानेव च विश्वकारणं
न ते परं जीवमजीवमेव च ।
यत्किञ्च भूतं च भविष्यरूपं
प्रवर्तमानं च तवैव रूपम् ॥ ८

அதோ பவாநேவச விச்'வகாரணம்
ந தே பரம் ஜீவ-மஜீவமேவ ச ।
யத்கிஞ்ச பூதம் ச பவிஷ்ய ரூபம்
ப்ரவர்த்தமாநம் ச தவைவ ரூபம் ॥ 8

सर्वं त्वमेवासि चराचराख्यं
न भाति विश्वं त्वदृते च किञ्चित् ।
अस्तीति नास्तीति च भेदनिष्ठ
त्वय्येव भातं सदसत्स्वरूपम् ॥ ९

ஸர்வம் த்வமேவாஸி சராசராக்யம்
ந பாதி விச்'வம் த்வத்ருதே ச கிஞ்சித் ।
அஸ்தீதி நாஸ்தீதி ச பேத-நிஷ்ட்டம்
த்வய்யேவ பாதம் ஸதஸத் ஸ்வரூபம் ॥ 9

ततो भवन्तं कतमोऽपि देव
न ज्ञातुमर्हत्यविपक्वबुद्धिः ।
ऋते भवत्पादपरायणं जनं
तेनागताः स्मः शरणं शरण्यम् ॥ १०

ததோ பவந்தம் கதமோபி தேவ
ந ஜ்ஞாது மர்ஹ-த்யவிபக்வ-புத்தி: ।
ருதே பவத்-பாத-பராயணம் ஜநம்
தேநாகதா: ஸ்ம: ச'ரணம் ச'ரண்யம் ॥ 10

[illegible]ास उवाच—

ततो विष्णुः प्रसन्नात्मा उवाच त्रिदिवौकसः ।
तुष्टोऽस्मि देवा भद्रं वो युष्मत्स्तोत्रेण साम्प्रतम् ॥ ११

வ்யாஸ உவாச—

ததோ விஷ்ணு: ப்ரஸந்நாத்மா
உவாச த்ரிதிவௌகஸ: ।
துஷ்டோஸ்மி தேவா பத்ரம் வோ
யுஷ்மத்-ஸ்தோத்ரேண ஸாம்ப்ரதம் ॥ 11

பலச்'ருதி

य इदं प्रपठेत् भक्त्या विजयस्तोत्रमादरात् ।
न तस्य दुर्लभं देवाः त्रिषु लोकेषु किञ्चन ॥ १२

ய இதம் ப்ரபடேத் பக்த்யா விஜயஸ்தோத்ர மாதராத் ।
ந தஸ்ய துர்லபம் தேவா: த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சந ॥

गवां शतसहस्रस्य सम्यक् दत्तस्य यत्फलम् ।
तत्फलं समवाप्नोति कीर्तनश्रवणान्नरः ॥ १३

கவாம் ச'தஸஹஸ்ரஸ்ய ஸம்யக் தத்தஸ்ய யத்பலம் ।
தத்பலம் ஸமவாப்நோதி கீர்த்தந-ச்'ரவணந் நர: ॥ 13

सर्वकामप्रदं नित्यं देवदेवस्य कीर्तनम् ।
अतः परं महाज्ञानं न भूतं न भविष्यति ॥ १४

ஸர்வகாமப்ரதம் நித்யம் தேவதேவஸ்ய கீர்த்தநம் ।
அத: பரம் மஹாஜ்ஞாநம் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி ॥ 14

ஸ்ரீ:

॥ श्रीमद् अपामार्जनस्तोत्रम् ॥

[श्रीविष्णुधर्मोत्तरादुद्धृतम्]

ஸ்ரீமத் அபாமார்ஜந ஸ்தோத்ரம்

[ஸ்ரீ விஷ்ணு தர்மோத்தரத்தில் உள்ளது]

श्रीदाल्भ्य उवाच—

भगवन् प्राणिनः सर्वे विषरोगाद्युपद्रवैः ।
दुष्टग्रहाभिघातैश्च सर्वकालमुपद्रुताः ॥

ஸ்ரீ தால்ப்ய உவாச—

பகவந் ப்ராணிநஸ் ஸர்வே விஷரோகாத்யுபத்ரவை: ।
துஷ்டக்ரஹாபிகாதைச்'ச ஸர்வகால-முபத்ருதா: ॥

आभिचारिककृत्याभिः स्पर्शरोगैश्च दारुणैः ।
सदा संपीड्यमानास्तु तिष्ठन्ति मुनिसत्तम ॥

ஆபிசாரிகக்ருத்யாபி: ஸ்பர்ச'ரோகைச்'ச தாருணை: ।
ஸதா ஸம்பீட்யமாநாஸ்து திஷ்டந்தி முநிஸத்தம ॥

केन कर्मविपाकेन विषरोगाद्युपद्रवाः ।
न भवन्ति नृणां तन्मे यथावद्वक्तुमर्हसि ॥

கேந கர்மவிபாகேந விஷரோகாத்யுபத்ரவா: ।
ந பவந்தி ந்ருணாம் தந்மே யதாவத் வக்து மர்ஹஸி ॥

पुलस्त्य उवाच—

व्रतोपवासैर्यैर्विष्णुर्नान्यजन्मनि तोषितः ।
ते नरा मुनिशार्दूल विषरोगादिभागिनः ॥

ஸ்ரீ புலஸ்த்ய உவாச—

வ்ரதோபவாஸைர்யைர் விஷ்ணுர் நாந்யஜந்மநி தோஷித: ।
தே நரா முநிச'ார்தூல விஷரோகாதி பாகிந: ॥

यैर्न तत्प्रवणं चित्तं सर्वदैव नरैः कृतम् ।
विषज्वरग्रहाणां ते मनुष्या दाल्भ्य भागिनः ॥

யைர் ந தத்ப்ரவணம் சித்தம் ஸர்வதைவ நரை:க்ருதம்|
விஷஜ்வரக்ரஹாணும் தே மநுஷ்யா தால்ப்ய பாகிந: ||

आरोग्यं परमामृद्धिं मनसा यद्यदिच्छति ।
तत्तदाप्नोत्यसंदिग्धं परत्राच्युततोषकृत् ॥

ஆரோக்யம் பரமாம் ருத்திம் மநஸா யத் யதிச்சதி |
தத்ததாப்நோத்யஸந்திக்தம் பரத்ராச்யுததோஷக்ருத்||

नाधीन् प्राप्नोति न व्याधीन् विषग्रहनिबन्धनम् ।
कृत्यास्पर्शभयं वापि तोषिते मधुसूदने ॥

நாதீந் ப்ராப்நோதி ந வ்யாதீந் விஷக்ரஹநிபந்தநம்|
க்ருத்யாஸ்பர்ச' பயம் வாபி தோஷிதே மதுஸூதநே ||

सर्वदुःखशमस्तस्य सौम्यास्तस्य सदा ग्रहाः ।
देवानामपि तुष्ट्यै स यस्य तुष्टो जनार्दनः ॥

ஸர்வது:க ச'மஸ்தஸ்ய ஸௌம்யாஸ் தஸ்ய
ஸதா க்ரஹா: |
தேவாநாமபி துஷ்ட்யை ஸ யஸ்ய துஷ்டோ ஜநார்தந:||

यः समः सर्वभूतेषु यथाऽऽत्मनि तथा परे ।
उपवासादिदानेन तोषिते मधुसूदने ॥

யஸ்ஸமஸ் ஸர்வ பூதேஷு யதாத்மநி ததா பரே |
உபவாஸாதி தாநேந தோஷிதே மதுஸூதநே ||

तोषकास्तस्य जायन्ते नराः पूर्णमनोरथाः ।
अरोगाः सुखिनो भोगान् भोक्तारो मुनिसत्तम ॥

தோஷகாஸ் தஸ்ய ஜாயந்தே நரா: பூர்ணமநோரதா:|
அரோகாஸ் ஸுகிநோ போகாந் போக்தாரோ
முநிஸத்தம ||

न तेषां शत्रवो नैव स्पर्शरोगादिभागिनः ।
ग्रहरोगादिकं वापि पापकार्यं न जायते ॥

ந தேஷாம் ச'த்ரவோ நைவ ஸ்பர்ச'ரோகாதி பாகிந:|
க்ரஹரோகாதிகம் வாபி பாபகார்யம் ந ஜாயதே ||

अव्याहतानि कृष्णस्य चक्रादीन्यायुधानि च ।
रक्षन्ति सकलापद्भ्यो येन विष्णुरुपासितः ॥

அவ்யாஹதாநி க்ருஷ்ணஸ்ய சக்ராதீந்யாயுதாநி ச ।
ரக்ஷந்தி ஸகலாபத்ப்ய: யேந விஷ்ணு ருபாஸித: ॥

श्रीदाल्भ्य उवाच—

अनाराधितगोविन्दा ये नरा दुःखभागिनः ।
तेषां दुःखाभिभूतानां यत् कर्तव्यं दयालुभिः ॥

ஶ்ரீ தால்ப்ய உவாச—

அநாராதித கோவிந்தா யே நரா து:கபாகிந: ।
தேஷாம் து:காபிபூதாநாம் யத் கர்தவ்யம் தயாளுபி: ॥

पश्यद्भिः सर्वभूतस्थं वासुदेवं महामुने ।
समदृष्टिभिरीशेशं तन्मम ब्रूह्यशेषतः ॥

பச்'யத்பிஸ் ஸர்வபூதஸ்தம் வாஸுதேவம் மஹாமுநே ।
ஸமத்ருஷ்டிபிரீசே'ச'ம் தந்மம ப்ரூஹ்யசேஷத: ॥

श्रीपुलस्त्य उवाच—

श्रोतुकामोऽसि वै दाल्भ्य शृणुष्व सुसमाहितः ।
अपामार्जनकं वक्ष्ये न्यासपूर्वमिदं परम् ।

ஶ்ரீ புலஸ்த்ய உவாச

ச்'ரோது காமோஸி வை தால்ப்ய ச்'ருணுஷ்வ ஸுஸமாஹித: ।
அபமார்ஜநகம் வக்ஷ்யே ந்யாஸபூர்வ மிதம் பரம் ॥

[ओं नमो भगवते वासुदेवाय सर्वक्लेशापहन्त्रे नमः]
ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய
ஸர்வக்லேசா'பஹந்த்ரே நம:

अथ न्यासः—

अस्य श्रीमदपामार्जनस्तोत्रमहामन्त्रस्य—श्रीपुलस्त्यो भगवानृषिः—अनुष्टुप् छन्दः—श्रीवाराह नारसिंह वामन विष्णु सुदर्शना देवताः । हरामुकस्य दुरितमिति बीजम् । अच्युतानन्तगोविन्देति शक्तिः ।

ज्वलत्पावकलोचनेति कीलकम् । वज्रायुधनखस्पर्शेति कवचम्। श्रीवाराह-नारसिंह-वामन-विष्णु-सुदर्शन-प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

அத ந்யாஸ:

அஸ்ய ஸ்ரீமத் அபாமார்ஜநஸ்தோத்ர மஹா மந்த்ரஸ்ய- ஸ்ரீபுலஸ்த்யோ பகவாந் ருஷி:-அநுஷ்டுப்சந்த:- ஸ்ரீவாராஹ நாரஸிம்ஹ வாமந விஷ்ணு ஸுதர்ச'நா தேவதா: । ஹராமுகஸ்ய துரிதமிதி பீஜம் । அச்யுதாநந்த கோவிந்தேதி ச'க்தி:। ஜ்வலத்பாவக லோசநேதி கீலகம் । வஜ்ராயுத நகஸ்பர்சே'தி கவசம் । ஸ்ரீவாராஹ நாரஸிம்ஹ வாமந விஷ்ணு ஸுதர்ச'ந ப்ரஸாத ஸித்யர்த்தே ஜபே விநியோக: ॥

वराहाय अंगुष्ठाभ्यां नमः । नारसिंहाय तर्जनीभ्यां स्वाहा ।
वामनाय मध्यमाभ्यां वषट् । विष्णवे अनामिकाभ्यां हुम् ।
सुदर्शनाय कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् । पाञ्चजन्याय करतलकरपृष्ठाभ्यां फट् नमः ॥ इति करन्यासः ।

வராஹாய அங்குஷ்டாப்யாம் நம: ।
நாரஸிம்ஹாய தர்ஜநீப்யாம் ஸ்வாஹா ।
வாமநாய மத்யமாபயாம் வஷட் ।
விஷ்ணவே அநாமிகாப்யாம்ஹும் ।
ஸுதர்ச'நாய கநிஷ்டிகாப்யாம் வௌஷட் ।
பாஞ்சஜந்யாய கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் பட் நம: ।
இதி கரந்யாஸ: ॥

अथांगन्यासः—

वराहनरसिंहाय वामनाय महात्मने ।
ज्ञानाय हृदयाय नमः [हृदये]
नमः कमलकिंजल्कपीतनिर्मलवाससे ।
ऐश्वर्याय शिरसे स्वाहा [शिरसि]
नमः पुष्करनेत्राय केशवायाऽऽदिचक्रिणे ।
शक्त्यै शिखायै वषट् (शिखायां)
दामोदराय देवाय अनन्ताय महात्मने ।
बलाय कवचाय हुम् (पार्श्वयोः)

काश्यपायातिह्रस्वाय ऋग्यजुःसाममूर्तये ।
तेजसे नेत्राभ्यां वौषट् (नेत्रयोः)
ओं नमः परमार्थाय पुरुषाय महात्मने ।
वीर्यायास्त्राय फट् (करतलः)
भूर्भुवःसुवरोमिति दिग्बन्धः ॥

அத அங்கந்யாஸ:

வராஹ நரஸிம்ஹாய வாமநாய மஹாத்மநே ।
ஜ்ஞாநாய ஹ்ருதயாய நம: (மார்பில்)
நம: கமல கிஞ்ஜல்க பீதநிர்மல வாஸஸே—
ஐச்'வர்யாய சிரஸே ஸ்வாஹா (தலையில்)
நம: புஷ்கர நேத்ராய கேச'வாயாதி சக்ரிணே,
ச'க்த்யை சி'காயை வஷட் (சிகையில்)
தாமோதராய தேவாய அநந்தாய மஹாத்மநே
பலாய கவசாய ஹும் (கவசம்போல் இரு புறத்தில்)
காச்'யபாயாதிஹ்ரஸ்வாய ருக்யஜுஸ்ஸாமமூர்த்தயே
தேஜஸே நேத்ராப்யாம் வௌஷட் (கண்களில்)
ஓம் நம: பரமார்த்தாய புருஷாய மஹாத்மநே ।
வீர்யாய அஸ்த்ராய பட் (இரு கையைத்தட்ட)
ஓம் பூர் புவஸ்ஸுவரோம் இதி திக்பந்த: ।
எட்டுதிக்கில் வலமாகச் சொடக்கவும்.

अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् ।
वराहरूपिणं देवं संस्मरन् अर्चयेज्जपेत् ॥

த்யாநம்

அத த்யாநம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வபாபப்ரணாச'நம்।
வராஹரூபிணம் தேவம் ஸம்ஸ்மரந் அர்ச்சயேத்
ஜபேத் ॥

जलौघमग्नः सचराचरा धरा विषाणकोट्याऽखिलविश्वरूपिणा ।
समुद्धृता येन वराहरूपिणा स मे स्वयंभूर्भगवान् प्रसीदतु ॥

ஜலௌகமக்ந: ஸசராசரா தரா
விஷாண கோட்யா கில விச்'வரூபிணா ।
ஸமுத்த்ருதா யேந வராஹ ரூபிணா
ஸ மே ஸ்வயம்பூர் பகவாந் ப்ரஸீதது ॥

चञ्चच्चन्द्रार्धदंष्ट्रं स्फुरदुरुरदनं विद्युदुद्योतजिह्वम्
गर्जत्पर्जन्यनादं स्फुरित-रविरुचिं चक्षुरक्षुद्ररौद्रम् ।
त्रस्ताशाहस्तियूथं ज्वलदनलसटाकेसरोद्भासमानं
रक्षोरक्ताभिषिक्तं प्रहरति दुरितं ध्यायतां नारसिंहम् ॥

சஞ்சத் சந்த்ரார்த தம்ஷ்ட்ரம் ஸ்புரதுரு ரதநம்
வித்யுதுத்யோத ஜிஹ்வம்
கர்ஜத் பர்ஜந்ய நாதம் ஸ்புரித ரவி ருசிம்
சக்ஷுரக்ஷுத்ர ரௌத்ரம் ।
த்ரஸ்தாசா' ஹஸ்தியூதம் ஜ்வலதநல ஸடா-
கேஸரோத்பாஸமாநம்
ரக்ஷோ ரக்தாபிஷிக்தம் ப்ரஹரதி துரிதம்
த்யாயதாம் நாரஸிம்ஹம் ॥

अतिविपुलसुगात्रं रुक्मपात्रस्थमन्नम्
सललितदधिखण्डं पाणिना दक्षिणेन ।
कलशममृतपूर्णं वामहस्ते दधानम्
तरति सकलदुःखं वामनं भावयेद् यः ॥

அதிவிபுல ஸுகாத்ரம் ருக்மபாத்ரஸ்தமந்நம்
ஸலலித ததிகண்டம் பாணிநா தக்ஷிணேந ।
கலச'ம் அம்ருதபூர்ணம் வாமஹஸ்தே ததாநம்
தரதி ஸகல து:கம் வாமநம் பாவயேத யः ॥

विष्णुं भास्वत्किरीटाङ्गदवलयगळाकल्पहारोज्ज्वलांगम्
श्रोणीभूषासुवक्षोमणिमकुटमहाकुण्डलैर्मण्डिताङ्गम् ।
हस्तोद्यच्छङ्खचक्रांबुजगदममलं पीतकौशेयमाशा-
विद्योतद्भासमुद्यद्दिनकरसदृशं पद्मसंस्थं नमामि ॥

விஷ்ணும் பாஸ்வத் கிரீடாங்கத வலயகளா
கலப ஹாரோஜ் ஜ்வலாங்கம்
ச்'ரோணீபூஷா ஸுவக்ஷா மணிமகுட
மஹா குண்டலைர் மண்டிதாங்கம் ।
ஹஸ்தோதயத்-சங்க சக்ராம்புஜ கத
மமலம் பீத கௌசே'ய மாசா'
வித்யோதத-பாஸ முத்யத் திநகர
ஸத்ருச'ம் பத்ம ஸம்ஸ்தம் நமாமி ॥

कल्पान्तार्कप्रकाशं त्रिभुवनमखिलं तेजसा पूरयन्तं
रक्ताक्षं पिंगकेशं रिपुकुलदमनं भीमदंष्ट्राट्टहासम् ।
शंखं चक्रं गदाब्जं पृथुतरमुसलं शूलपाशाङ्कुशाग्नीन्
बिभ्राणं दोर्भिराद्यं मनसि मुररिपुं भावये चक्रसंज्ञम् ॥

கல்பாந்தார்க ப்ரகாச'ம் த்ரிபுவந-
மகிலம் தேஜஸா பூரயந்தம்
ரக்தாக்ஷம் பிங்ககேச'ம் ரிபுகுலதமநம்
பீம-தம்ஷ்ட்ராட்ட ஹாஸம் |
ச'ங்கம் சக்ரம் கதாப்ஜம் ப்ருதுதர முஸலம்
சூ'ல பாச'ாங்குச'ாக்நீந்
பிப்ராணம் தோர்பிராத்யம் மநஸி முராரிபும்
பாவயே சக்ரஸம்ஜ்ஞம் ||

॥ स्तोत्रारम्भः ॥

ओं नमः परमार्थाय पुरुषाय महात्मने ।
अरूपबहुरूपाय व्यापिने परमात्मने ॥

ஓம் நம: பரமார்த்தாய புருஷாய மஹாத்மநே |
அரூப பஹுரூபாய வ்யாபிநே பரமாத்மநே ||

निष्कल्मषाय शुद्धाय ध्यानयोगरताय च ।
नमस्कृत्य प्रवक्ष्यामि यत्र सिद्ध्यतु मे वचः ॥

நிஷ்கல்மஷாய சு'த்தாய த்யாநயோக ரதாய ச |
நமஸ்க்ருத்ய ப்ரவக்ஷ்யாமி யத்ர ஸித்யது மே வச: ||

नारायणाय शुद्धाय विश्वेशायेश्वराय च ।
अच्युतानन्तगोविन्द पद्मनाभाय सौहृदे ॥

நாராயணாய சு'த்தாய விச்வேச'ாயேச்'வராய ச |
அச்யுதாநந்த கோவிந்த பத்மநாபாய ஸௌஹ்ருதே ||

हृषीकेशाय कूर्माय माधवायाच्युताय च ।
दामोदराय देवाय अनन्ताय महात्मने ॥

ஹ்ருஷீகேச'ாய கூர்மாய மாதவாயாச்யுதாய ச |
தாமோதராய தேவாய அநந்தாய மஹாத்மநே ||

जनार्दनाय कृष्णाय उपेन्द्र श्रीधराय च ।
त्रिविक्रमाय रामाय वैकुण्ठाय हराय च ॥

ஜநார்தநாய க்ருஷ்ணாய உபேந்த்ர ஸ்ரீதராய் ச ।
த்ரிவிக்ரமாய ராமாய வைகுண்டாய ஹராய ச ॥

प्रद्युम्नायानिरुद्धाय पुरुषोत्तम ते नमः ।
योगेश्वराय गुह्याय गूढाय परमात्मने ॥

ப்ரத்யும்நா யாநிருத்தாய புருஷோத்தம தே நம: ।
யோகீச்'வராய குஹ்யாய கூடாய பரமாத்மநே ॥

भक्तप्रियाय देवाय विष्वक्सेनाय शार्ङ्गिणे ।
अधोक्षजाय दक्षाय मत्स्याय मधुहारिणे ॥

பக்த ப்ரியாய தேவாய விஷ்வக்ஸேநாய ச'ார்ங்கிணே ।
அதோக்ஷஜாய தக்ஷாய மத்ஸ்யாய மதுஹாரிணே ॥

वराहाय नृसिंहाय वामनाय महात्मने ।
वराहेश नृसिंहेश वामनेश त्रिविक्रम ॥

வராஹாய ந்ருஸிம்ஹாய வாமநாய மஹாத்மநே ।
வராஹேச' ந்ருஸிம்ஹேச' வாமநேச' த்ரிவிக்ரம ॥

हयग्रीवेश सर्वेश हृषीकेश हराशुभम् ।
अपराजितचक्राद्यैश्चतुर्भिः परमाद्भुतैः ॥

ஹயக்ரீவேச' ஸர்வேச' ஹ்ருஷீகேச' ஹராசு'பம் ।
அபராஜித சக்ராத்யை: சதுர்பி: பரமாத்புதை: ॥

अखण्डितानुभावैस्त्वं सर्वदुष्टहरो भव ।
हरामुकस्य दुरितं दुष्कृतं दुरुपोषितम् ॥

அகண்டிதா நுபாவைஸ்த்வம் ஸர்வதுஷ்டஹரோ பவ ।
ஹராமுகஸ்ய துரிதம் துஷ்க்ருதம் துருபோஷிதம் ॥

मृत्युबन्धार्तिभयदमरिष्टस्य च यत्फलम् ॥
परमध्वानसहितं प्रयुक्तं चाभिचारिकम् ।

ம்ருத்யு பந்தார்த்திபயதம் அரிஷ்டஸ்ய ச யத்பலம் ।
பரமத்வாந ஸஹிதம் ப்ரயுக்தம் சாபிசாரிகம் ॥

गरस्पर्शमहारोगान् प्रयुक्तान् त्वरया हर ॥
ओं नमो वासुदेवाय नमः कृष्णाय शार्ङ्गिणे ।
கரஸ்பர்ச' மஹாரோகாந் ப்ரயுக்தாந் த்வரயா ஹர |
ஓம் நமோ வாஸுதேவாய நம: க்ருஷ்ணாய சார்ங்கிணே ||

नमः पुष्करनेत्राय केशावायादिचक्रिणे ||
नमः कमलकिंजल्कपीतनिर्मलवाससे ।
நம: புஷ்கர நேத்ராய கேச'வாயாதி சக்ரிணே |
நம: கமல கிஞ்ஜல்க பீதநிர்மல வாஸஸே ||

महाहव रिपुस्कन्ध घृष्टचक्राय चक्रिणे ॥
दंष्ट्राग्रेण क्षितिधृते त्रयीमूर्तिमते नमः ।
மஹாஹவ ரிபுஸ்கந்த க்ருஷ்ட சக்ராய சக்ரிணே |
தம்ஷ்ட்ராக்ரேண க்ஷிதித்ருதே த்ரயீமூர்த்திமதே நம: ||

महायज्ञवराहाय शेषभोगोपशायिने ॥
तप्तहाटककेशान्तज्वलत्पावकलोचन ।
மஹா யஜ்ஞவராஹாய சே'ஷபோகோபச'ாயிநே |
தப்தஹாடக கேச'ாந்த ஜ்வலத்பாவக லோசந ||

वज्रायुधनखस्पर्श दिव्यसिंह नमोऽस्तु ॥
काश्यपायातिह्रस्वाय ऋग्यजुस्सामभूर्तये ।
வஜ்ராயுத நகஸ்பர்ச' திவ்யஸிம்ஹ நமோஸ்து தே |
காச்'யபாயாதி ஹ்ரஸ்வாய ருக்யஜுஸ்ஸாமமூர்த்தயே ||

तुभ्यं वामनरूपाय क्रमते गां नमो नमः ॥
वराहाशेषदुष्टानि सर्वपापफलानि वै ।
துப்யம் வாமநரூபாய க்ரமதே காம் நமோ நம: |
வராஹாசே'ஷ துஷ்டாநி ஸர்வபாப பலாநி வை ||

मर्द मर्द महादंष्ट्र मर्द मर्द च तत्फलम् ॥
नरसिंह करालास्य दन्तप्रान्तोज्ज्वलानन ।
மர்த மர்த மஹாதம்ஷ்ட்ர மர்த மர்த ச தத்பலம் |
நரஸிம்ஹ கராளாஸ்ய தந்தப்ராந்தோஜ்ஜ்வலாநந ||

भञ्ज भञ्ज निनादेन दुष्टान्यस्यार्तिनाशन ॥
ऋग्यजुस्सामरूपाभिर्वाग्भिर्वामनरूपधृक् ।

பஞ்ஜ் பஞ்ஜ நிநாதேந துஷ்டாநயஸ்யார்த்திநாச'ந ।
ருக்யஜுஸ்ஸாம ரூபாபி: வாக்பிர் வாமந ரூபத்ருக் ॥

प्रशमं सर्वदुष्टानां नयत्वस्य जनार्दनः ।
कौबेरं ते मुखं रात्रौ रौद्रं सौम्यं मुखं दिवा ॥

ப்ரச'மம் ஸர்வதுஷ்டாநாம் நயத்வஸ்ய ஜநார்தந: ।
கௌபேரம் தே முகம் ராத்ரௌ ரௌத்ரம்
ஸௌம்யம் முகம் திவா ॥

ज्वरान्मृत्युभयं घोरं विषं नाशयते ज्वरम् ॥
त्रिपाद्भस्मप्रहरणस्त्रिशिरा रक्तलोचनः ।
स मे प्रीतः सुखं दद्यात् सर्वामयपतिर्ज्वरः ॥

ஜ்வராந்ம்ருத்யுபயம் கோரம் விஷம் நாச'யதே ஜ்வரம் ।
த்ரிபாத்பஸ்மப்ரஹரண: த்ரிசி'ரா ரக்தலோசந: ॥
ஸ மே ப்ரீதஸ் ஸுகம் தத்யாத் ஸர்வாமயபதிர்ஜ்வர: ।

आद्यन्तवन्तः कवयः पुराणाः
सन्मार्गवन्तो ह्यनुशासितारः ।
सर्वज्वरान् घ्नन्तु ममानिरुद्ध-
प्रद्युम्नसंकर्षणवासुदेवाः ॥

ஆத்யந்தவந்த: கவய: புராணா:
ஸந்மார்கவந்தோ ஹ்யநுச'ாஸிதார: ।
ஸர்வஜ்வராந் க்நந்து மமாநிருத்த-
ப்ரத்யும்ந ஸங்கர்ஷண வாஸுதேவா: ॥

ऐकाहिकं द्व्याहिकं च तथा त्रिदिवसज्वरम् ।
चातुर्थिकं तथाऽत्युग्रं तथैव सततज्वरम् ॥

ஐகாஹிகம் த்வ்யாஹிகம் ச ததா த்ரிதிவஸஜ்வரம் ।
சாதுர்த்திகம் ததாத்யுக்ரம் ததைவ ஸததஜ்வரம் ॥

दोषोत्थं सन्निपातोत्थं तथैवाऽऽगन्तुकं ज्वरम् ।
शमं नयाशु गोविन्द छिन्धि छिन्ध्यस्य वेदनाम् ॥

தோஷோத்தம் ஸந்நிபாதோத்தம் ததைவாகந்துகம் ஜ்வரம் ।
ச'மம் நயாசு' கோவிந்த சிந்த்திச் சிந்த்யஸ்ய வேதநாம் ॥

नेत्रदुःखं शिरोदुःखं दुःखं चोदरसंभवम् ।
अतिश्वासमनुच्छ्वासं परितापं सवेपथुम् ॥

நேத்ர து:கம் சி'ரோ து:கம் து:கம் சோதரஸம்பவம் |
அதிச்'வாஸ மநுச்ச்வாஸம் பரிதாபம் ஸவேபதும் ||

गुदघ्राणाङ्घ्रिरोगांश्च कुक्षिरोगं तथा क्षयम् ।
कामालादींस्तथा रोगान् प्रमेहांश्चातिदारुणान् ॥

குதக்ராணாங்க்ரி ரோகாம்ச்'ச குக்ஷிரோகம் ததா க்ஷயம்|
காமாலாதீந் ததாரோகாந் ப்ரமேஹாம்ச்' சாதிதாருணாந் ||

भगन्धरातिसारांश्च मुखरोगांसवल्गुलिम् ।
अश्मरीमूत्रकृच्छ्रं च रोगान् अन्यांश्च दारुणान् ॥

பகந்தராதிஸாராம்ச்'ச முகரோகாம்ஸவல்குளிம் |
அச்'மரீ மூத்ரக்ருச்ச்ரம் ச ரோகாநந்யாம்ச்'ச தாருணாந் ||

ये वातप्रभवा रोगा ये च पित्तसमुद्भवाः ।
कफोद्भवाश्च ये रोगा ये चान्ये सान्निपातिकाः ॥

யே வாத ப்ரபவா ரோகா: யே ச பித்த ஸமுத்பவா: |
கபோத்பவாச்'ச யே ரோகா: யே சாந்யே ஸாந்நிபாதிகா:||

आगन्तुकाश्च ये रोगा लूतादिस्फोटकादयः ।
सर्वे ते प्रशमं यान्तु वासुदेवापमार्जनात् ॥

ஆகந்துகாச்'ச யே ரோகா: லூதாதி ஸ்போடகாதய: |
ஸர்வே தே ப்ர'சமம் யாந்து வாஸுதேவாபமார்ஜநாத் ||

विलयं यान्तु ते सर्वे विष्णोरुच्चारणेन च ।
क्षयं गच्छन्तु चाशेषाश्चक्रेणाभिहता हरेः ॥

விலயம் யாந்து தே ஸர்வே விஷ்ணோ ருச்சாரணேந ச |
க்ஷயம் கச்சந்து சாசே'ஷா: சக்ரேணாபிஹதா ஹரே: ||

अच्युतानन्त गोविन्द विष्णो नारायणामृत ।
रोगान् मे नाशयाशेषान् आशु धन्वन्तरे हरे ॥

அச்யுதாநந்த கோவிந்த விஷ்ணோ நாராயணாம்ருத |
ரோகாந் மே நாச'யாசே'ஷாந ஆசு' தந்வந்தரே ஹரே ||

अच्युतानन्तगोविन्दनामोच्चारणभेषजात् ।
नश्यन्ति सकला रोगाः सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥

அச்யுதாநந்த கோவிந்த நாமோச்சாரண பேஷஜாத் |
நச்'யந்தி ஸகலா ரோகா: ஸத்யம்ஸத்யம் வதாமயஹம் ||

सत्यं सत्यं पुनः सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते ।
वेदाच्छास्त्रं परं नास्ति न दैवं केशवात्परम् ॥
ஸத்யம்ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் உத்த்ருத்ய புஜமுச்யதே ।
வேதாச்சாஸ்த்ரம்பரம் நாஸ்தி நதைவம் கேச'வாத்பரம் ॥

स्थावरं जङ्गमं चापि कृत्रिमं चापि यद्विषम् ।
दन्तोद्भवं नखोद्भूतमाकाशप्रभवं विषम् ॥
ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் சாபி க்ருத்ரிமம் சாபி யத்விஷம் ।
தந்தோத்பவம் நகோத்பூதம் ஆகாச'ப்ரபவம் விஷம் ॥

लूतादिस्फोटकं चैव विषमत्यन्तदुःसहम् ।
शमं नयतु तत् सर्वं कीर्तितोऽस्य जनार्दनः ॥
லூதாதிஸ்போடகம் சைவ விஷமத்யந்த துஸ்ஸஹம் ।
ச'மம் நயது தத்ஸர்வம் கீர்த்திதோஸ்ய ஜநார்தந :॥

ग्रहान् प्रेतग्रहांश्चैव तथा वैनायिकग्रहान् ।
वेतालांश्च पिशाचांश्च गन्धर्वान् यक्षराक्षसान् ।
க்ரஹாந் ப்ரேதக்ரஹாந் சைவ ததா வைநாயிகக்ரஹாந் ।
வேதாளாம்ச்'ச பிச'ாசாம்ச்'ச கந்தர்வாந் யக்ஷராக்ஷஸாந் ॥

शाकिनीपूतनाद्यांश्च तथा वैनायिकग्रहान् ।
मुखमण्डलिकान् क्रूरान् रेवतीन् वृद्धरेवतीन् ॥
ச'ாகிநீபூதநாத்யாம்ச்'ச ததா வைநாயிகக்ரஹாந் ।
முகமண்டலிகாந் க்ரூராந ரேவதீந் வ்ருத்த ரேவதீந் ॥

वृश्चिकाख्यान् ग्रहांश्चोग्रान् तथा मातृगणानपि ।
बालस्य विष्णोश्चरितं हन्तु बालग्रहानिमान् ॥
வ்ருச்'சிகாக்யாந் க்ரஹாந் சோக்ராந் ததாமாத்ருகணாநபி ।
பாலஸ்ய விஷ்ணோச்'சரிதம் ஹந்து பாலக்ரஹாநிமாந ॥

वृद्धानां ये ग्रहाः केचित् ये च बालग्रहाः क्वचित् ।
नरसिंहस्य ते दृष्ट्या दग्धा ये चापि यौवने ॥
வ்ருத்தாநாம் யே க்ரஹா: கேசித் யேசபாலக்ரஹா: க்வசித் ।
நரஸிம்ஹஸ்ய தேத்ருஷ்ட்யா தக்தா யே சாபி யௌவநே ॥

सटाकरालवदनो नरसिंहो महारवः ।
ग्रहानशेषान्निःशेषान् करोतु जगतो हितः ॥

ஸ்டா கராளவதநோ நரஸிம்ஹோ மஹாபல: |
க்ரஹாநசே'ஷாந்நிச்'சே'ஷாந கரோது ஜகதோ ஹித: ||

नरसिंह महासिंह ज्वालामालोज्ज्वलानन ।
ग्रहानशेषान् सर्वेषां खाद खादाग्निलोचन ॥

நரஸிம்ஹ மஹாஸிம்ஹ ஜ்வாலா மாலோஜ்ஜ்வலாநந |
க்ரஹாநசே'ஷாந் ஸர்வேஷாம் காதகாதாக்நிலோசந ||

ये रोगा ये महोत्पाता यद्विषं ये महोरगाः ।
यानि च क्रूरभूतानि ग्रहपीडाश्च दारुणाः ॥

யேரோகா யேமஹோத்பாதா யத்விஷம் யே மஹோரகா: |
யாநி ச க்ரூரபூதாநி க்ரஹபீடாச்'ச தாருணா: ||

शस्त्रक्षते च ये दोषा ज्वालाकर्दमकादयः ।
यानि चान्यानि दुष्टानि प्राणिपीडाकराणि च ॥

ச'ஸ்த்ரக்ஷதே ச யே தோஷா: ஜ்வாலா கர்தமகாதய: |
யாநி சாந்யாநி துஷ்டாநி ப்ராணி பீடா கராணி ச ||

तानि सर्वाणि सर्वात्मन् परमात्मन् जनार्दन ।
किंचिद्रूपं समास्थाय वासुदेवास्य नाशय ॥

தாநி ஸர்வாணி ஸர்வாத்மந் பரமாத்மந் ஜநார்தந |
கிஞ்சித்ரூபம் ஸமாஸ்தாய வாஸுதேவாஸ்ய நாச'ய ||

क्षिप्त्वा सुदर्शनं चक्रं ज्वालामालातिभीषणम् ।
सर्वदुष्टोपशमनं कुरु देववराच्युत ॥

க்ஷிப்த்வா ஸுதர்ச'நம் சக்ரம் ஜ்வாலாமாலாதிபூஷணம் |
ஸர்வதுஷ்டோபச'மநம் குரு தேவவராச்யுத ||

सुदर्शन महाचक्र गोविन्दस्य करायुध ।
तीक्ष्णपावकसंकाश कोटिसूर्यसमप्रभ ॥

ஸுதர்ச'ந மஹாசக்ர கோவிந்தஸ்ய கராயுத |
தீக்ஷ்ண பாவகஸங்காச' கோடி ஸூர்ய ஸமப்ரப ||

त्रैलोक्यकर्ता त्वं दुष्टदृप्तदानवदारण ।
तीक्ष्णधार महावेग छिन्दिच्छिन्धि महाज्वरम् ॥

த்ரைலோக்யகர்தா த்வம் துஷ்ட த்ருப்த தாநவதாரண |
தீக்ஷ்ணதார மஹாவேக சிந்தி சிந்தி மஹாஜ்வரம் ||

छिन्धि पातं च लूतं च छिन्धि घोरं महद्भयम् ।
कृमिं दाहं च शूलं च विषज्वालां च कर्दमान् ॥
சிந்தி பாதம் ச லூதம்ச சிந்தி கோரம் மஹத்பயம் ।
க்ருமிம் தாஹம் ச சூ'லம் ச விஷஜ்வாலாம் ச கர்தமாந் ॥

सर्वदुष्टानि रक्षांसि क्षपयारिविभीषण ।
प्राच्यां प्रतीच्यां दिशि च दक्षिणोत्तरयोस्तथा ॥
ஸர்வதுஷ்டாநி ரக்ஷாம்ஸி க்ஷபயாரி விபீஷண ।
ப்ராச்யாம் ப்ரதீச்யாம் திசி'ச தக்ஷிணோத்தரயோஸ்ததா ॥

रक्षां करोतु भगवान् बहुरूपी जनार्दनः ।
परमात्मा यथा विष्णुर्वेदान्तेष्वभिधीयते ॥
ரக்ஷாம் கரோது பகவாந் பஹுரூபீ ஜநார்தந: ।
பரமாத்மா யதா விஷ்ணு: வேதாந்தேஷ்வபிதீயதே ॥

तेन सत्येन सकलं दुष्टमस्य प्रशाम्यतु ।
यथा विष्णुर्जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ॥
தேந ஸத்யேந ஸகலம் துஷ்டமஸ்ய ப்ரச'ாம்யது ।
யதா விஷ்ணுர் ஜகத்ஸர்வம் ஸதேவாஸுரமாநுஷம் ॥

तेन सत्येन सकलं दुष्टमस्य प्रशाम्यतु ।
यथा विष्णौ स्मृते सद्यः संक्षयं यान्ति पातकाः ॥
தேந ஸத்யேந ஸகலம் துஷ்டமஸ்ய ப்ரச'ாம்யது ।
யதா விஷ்ணௌ ஸ்ம்ருதே ஸத்ய: ஸம்க்ஷயம் யாந்தி பாதகா: ॥

तेन सत्येन सकलं दुष्टमस्य प्रशाम्यतु ।
यथा यज्ञेश्वरो विष्णुर्वेदान्तेष्वभिधीयते ॥
தேந ஸத்யேந ஸகலம் துஷ்ட மஸ்ய ப்ரச'ாம்யது ।
யதா யஜ்ஞேச்'வரோ விஷ்ணு: வேதாந்தேஷ்வபிதீயதே ॥

तेन सत्येन सकलं यन्मयोक्तं तथाऽस्तु तत् ।
शान्तिरस्तु शिवं चास्तु हृषीकेशस्य कीर्तनात् ॥
தேந ஸத்யேந ஸகலம் யந்மயோக்தம் ததாஸ்து தத் ।
ச'ாந்திரஸ்து சி'வம் சாஸ்து ஹ்ருஷீகேச'ஸ்ய கீர்த்தநாத் ॥

वासुदेवशरीरोत्थैः कुशैः संमार्जितं मया ।
अपामार्जतु गोविन्दो नरो नारायणस्तथा ॥

வாஸுதேவ ச’ரீரோத்தை: குசை’ஸ்ஸம்மார்ஜிதம் மயா ।
அபாமார்ஜது கோவிந்தோ நரோ நாராயணஸ் ததா ॥

ममास्तु सर्वदु:खानां प्रशमो याचनाद्धरेः ।
शान्ताः समस्ता रोगास्ते ग्रहाः सर्वविषाणि च ॥

மமாஸ்து ஸர்வது:காநாம் ப்ரச’மோ யாசநாத் ஹரே: ।
ச’ாந்தாஸ்ஸமஸ்தா ரோகாஸ்தே க்ரஹாஸ் ஸர்வ
விஷாணி ச ॥

भूतानि च प्रशाम्यन्तु संस्मृते मधुसूदने ।
एतत् समस्तरोगेषु भूतग्रहभयेषु च ॥
अपामार्जनकं शस्त्रं विष्णुनामाभिमन्त्रितम् ॥

பூதாநி ச ப்ரச’ாம்யந்து ஸம்ஸ்ம்ருதே மதுஸூதநே ।
ஏதத் ஸமஸ்த ரோகேஷு பூதக்ரஹபயேஷு ச ॥
அபாமார்ஜநகம் ச’ஸ்த்ரம் விஷ்ணுநாமாபி மந்த்ரிதம் ॥

एते कुशा विष्णुशरीरसंभवा जनार्दनोऽहं स्वयमेव चागतः ।
हतं मया दुष्टमशेषमस्य स्वस्थो भवत्वेष यथा वचो हरेः ॥

ஏதே குச’ா விஷ்ணுச’ரீர ஸம்பவா:
ஜநார்தநோऽஹம் ஸ்வயமேவ சாகத: ।
ஹதம் மயா துஷ்டமசே’ஷமஸ்ய
ஸ்வஸ்தோ பவத்வேஷ யதாவசோ ஹரே: ॥

शान्तिरस्तु शिवं चास्तु प्रणश्यत्वसुखं च यत् ।
स्वास्थ्यमस्तु शिवं चास्तु दुष्टमस्य प्रशाम्यतु ॥

ச’ாந்திரஸ்து சி’வம் சாஸ்து ப்ரணச்’ய த்வஸுகம்ச யத் ।
ஸ்வாஸ்த்யமஸ்து சி’வம் சாஸ்து துஷ்டமஸ்ய
ப்ரச’ாம்யது ॥

यदस्य दुरितं किंचित् तत् क्षिप्तं लवणार्णवे ।
स्वास्थ्यमस्तु शिवं चास्तु हृषीकेशस्य कीर्तनात् ॥

யதஸ்ய துரிதம் கிஞ்சித் தத்க்ஷிப்தம் லவணார்ணவே ।
ஸ்வாஸ்த்ய மஸ்து சி’வம் சாஸ்து ஹ்ருஷீகேச’ஸ்ய
கீர்த்தநாத் ॥

एतद्रोगातिपीडासु जन्तूनां हितमिच्छता ।
विष्णुभक्तेन कर्तव्यमपामार्जनकं परम् ॥

ஏதத் ரோகாதி பீடாஸு ஜந்தூநாம் ஹிதமிச்சதா ।
விஷ்ணுபக்தேந கர்தவ்யம் அபாமார்ஜநகம் பரம் ॥

अनेन सर्वदुष्टानि प्रशमं यान्त्यसंशयः ।
सर्वभूतहितार्थाय कुर्यात् तस्मात् सदैव हि ॥

அநேந ஸர்வதுஷ்டாநி ப்ரச'மம் யாந்த்யஸம்ச'ய: ।
ஸர்வபூதஹிதார்த்தாய குர்யாத்தஸ்மாத் ஸதைவ ஹி ॥

कुर्यात् तस्मात् सदैव ह्यों नम इति ।
इदं स्तोत्रं परं पुण्यं सर्वव्याधिविनाशनम् ॥

குர்யாத் தஸ்மாத் ஸதைவ ஹ்யோம் நம இதி ।
இதம் ஸ்தோத்ரம் பரம் புண்யம் ஸர்வவ்யாதி விநாச'நம் ॥

विनाशाय च रोगाणामपमृत्युजयाय च ।
इदं स्तोत्रं जपेच्छान्तः कुशैः संमार्जयेच्छुचिः ॥

விநாச'ாய ச ரோகாணாம் அபம்ருத்யு ஜயாயச ।
இதம் ஸ்தோத்ரம் ஜபேத் ச'ாந்த: குசை'ஸ்ஸம்மார்ஜயேத் சு'சி: ॥

व्याध्यपस्मारकुष्टादि पिशाचोरगराक्षसाः ।
तस्य पार्श्वं न गच्छन्ति स्तोत्रमेतत्तु यः पठेत् ॥

வ்யாத்யபஸ்மார குஷ்டாதி பிச'ாசோரக ராக்ஷஸா: ।
தஸ்ய பார்ச்'வம் ந கச்சந்தி ஸ்தோத்ரமேதத்து ய: படேத் ॥

वाराहं नारसिंहं च वामनं विष्णुमेव च ।
स्मरन् जपेदिदं स्तोत्रं सर्वदुःखोपशान्तये ॥

வாராஹம் நாரஸிம்ஹம் ச வாமநம் விஷ்ணுமேவ ச ।
ஸ்மரந் ஜபேதிதம் ஸ்தோத்ரம் ஸர்வது:கோபச'ாந்தயே ॥

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरपुराणे दाल्भ्यपुलस्त्यसंवादे
अपामार्जनस्तोत्रं संपूर्णम् ।
इत्येकोनविंशोऽध्यायः ॥

இதி ஸ்ரீவிஷ்ணு தர்மோத்தரபுராணே தால்ப்ய புலஸ்த்ய-ஸம்வாதே **அபாமார்ஜந ஸ்தோத்ரம்** *ஸம்பூர்ணம்.*

ஸ்ரீ:

அபாமார்ஜந ஸ்தோத்ரத்தைப்பற்றி

முற்பிறவியில் செய்த தீவினை பலனளிக்க முற்படும்போது அதன் பய்னாக மனத்திலும் உடலிலும் நலன்குன்றி வருந்துவது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. இந்தத் தீவினையை மாற்ற, மருந்து அருந்துவதுடன் தானதர்மங்களையும், மந்த்ர ஜபத்தையும், ஹோமங்களையும் குலதைவத்தின் திருவடியில் அர்ச்சனையையும், ஆலயத்தில் ப்ரதக்ஷிணத்தையும் இதுபோன்ற பிற பரிஹாரங்களையும் செய்யவேண்டும் என்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றுள் பாராயணத்திற்குச் சிறந்ததாக ''அபாமார்ஜந ஸ்தோத்ரம்'' பெரியோர்களால் உகந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாம்.

ஒரு கலசத்தில் தீர்த்தம் நிரப்பி வராஹ, நரஸிம்ஹ, வாமந, விஷ்ணு, ஸுதர்சந மூர்த்திகளை ஆவாஹநம் செய்து, ஷோடசோபசார பூஜை செய்து, தர்ப்ப கூர்ச்சத்தால் அந்தத் தீர்த்தத்தை ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொண்டும் பருகியும் பலர் தம் கஷ்டங்களை நீக்கிக்கொண்டுள்ளனர். துர்தைவங்களின் தொல்லைகளும் விஷ உபத்ரவங்களும் எதிரிகளின் மந்த்ரம் மாயம் முதலானதால் வரும் அல்லல்களும் இந்த அபாமார்ஜந ஸ்தோத்ர பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு வராது; வந்தாலும் சிரமம் தராது என்று பெரியோர்கள் அநுபவபூர்வமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சிறிய திருவடியின் வாலில் உள்ள தீ சுடாதிருக்கவேண்டியும், தான் அக்நியிலும் பூமிக்குள்ளும் புகும்போதும் ஸீதா பிராட்டி ப்ரார்த்தித்தபடியே (ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் உள்ளவை போன்ற) நான்கு ச்லோகங்களால் இங்கும் துயர் நீக்கத்தை வேண்டி ப்ரார்த்தனை செய்யப்படுவதைப் பார்க்கலாம். இதனால் ஸாதகனுக்குள்ள உறுதியும் மஹாவிச்வாஸமும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

பலவித ஜ்வரமும் மற்றும் வ்யாதிகளும் துர்தைவ, க்ரஹ பீடைகளும் தனித்தனியே பெயரிட்டுக் கூறப்பட்டு, அதன் நிவ்ருத்தி வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொன்று பூமிப்பிராட்டியின் துயர் துடைத்த மஹா வராஹரும், தந்தையின் உத்தரவால் நலியும் க்ருத்யையையும் விஷத்தையும் போக்கி ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வானை ரக்ஷித்த அழகியசிங்கரும், இந்த்ரனது செல்வத்தைக் கவர்ந்த மாவலியை வஞ்சித்த வாமநரும், எங்கும் பரந்த திருமேனியுடன் எல்லாரையும் அணைத்துக் கொண்ட திரிவிக்கிரமனும், கஜேந்த்ராழ்வான் முதலியவரை ரக்ஷித்த ஸ்ரீ ஸுதர்சநாழ்வானும் நம்மைக் கைவிடமாட்டார்கள் என்கிற பரமவிச்வாஸத்துடன் இந்த அபாமார்ஜந ஸ்தோத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்து ஸகலவித வ்யாதிகளும் நீங்கப் பெற்றும், ஸகல க்ஷேமங்களும் கூடப்பெற்றும் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

ஸ்ரீ:

இந்த க்ரந்தத்தை அநுஸந்திக்கும் பக்தர்களுக்கு விஞ்ஞாபநம்

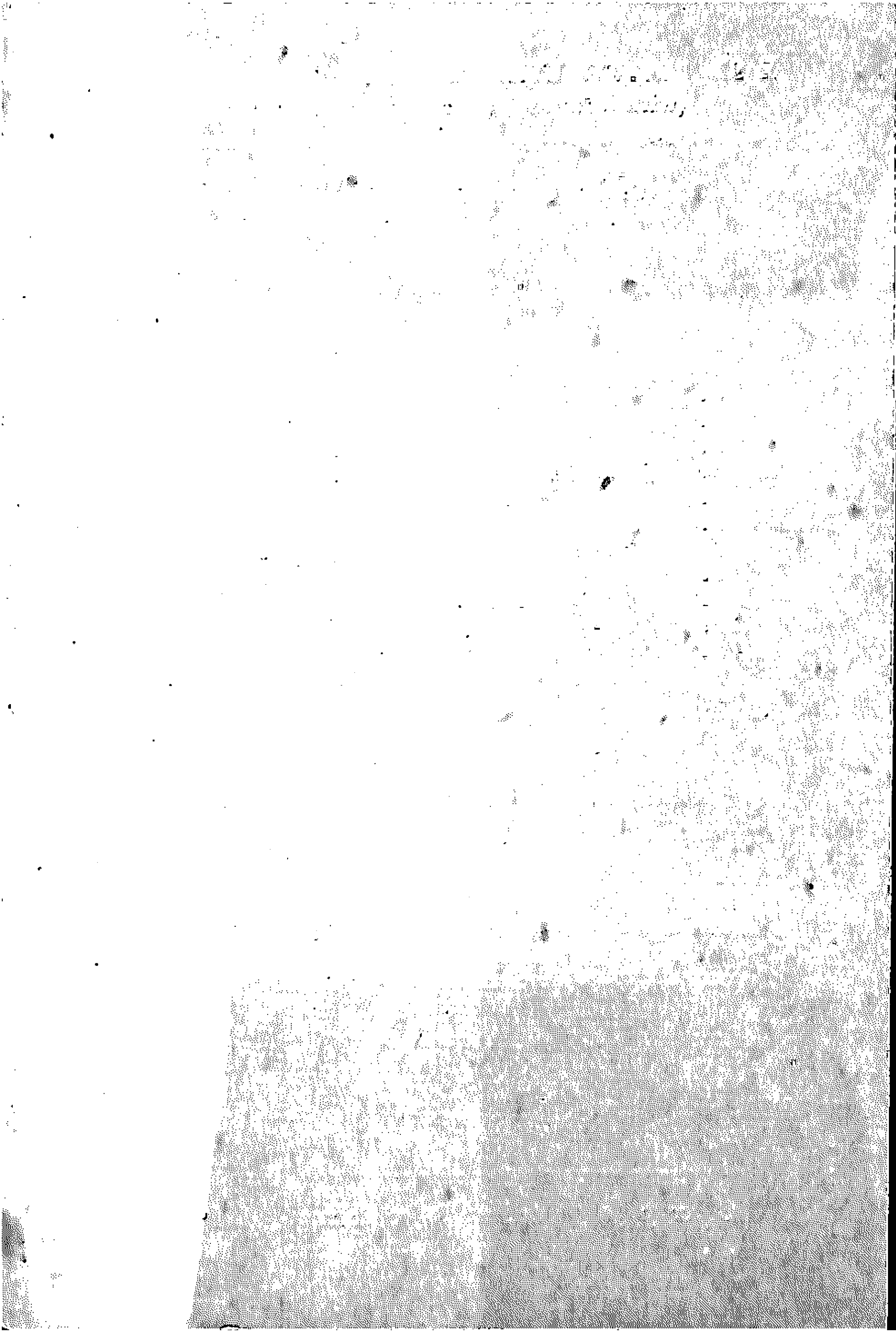
இந்த க்ரந்தத்தைப்பற்றியோ அல்லது மற்ற தெய்வீக சம்பந்தமான விஷயமாகவோ பக்தர்கள் கீழ்க்கண்ட இரண்டு விஷயமறிந்த பெரியோர்களிடம் நேரிலோ அல்லது தபால் மூலமோ தொடர்பு கொண்டு அவர்களுடைய உபதேசங்களைக் கேட்டு அதன்படி செய்தால் ஸகல பாக்யங்களும் பெறுவர்:

(1) ஸ்ரீரங்கம் சிரோமணி
ஸ்ரீ உ. வே. M. S. ராஜகோபாலாசார்ய ஸ்வாமி ஸந்நிதி,
''ஸ்ரீ தேசிக பவனம்'',
ஸ்ரீ வேங்கடேச அக்ரஹாரம்,
மைலாப்பூர், சென்னை-600004.

(2) ஸ்ரீ உ. வே. R. S. சாரியார்,
''ஸ்ரீ பாதுகா ராஜ்யம்'',
19, ராமகிருஷ்ணா நகர்,
புதுச்சேரி-605 003.

குறிப்பு: தபால் மூலம் தொடர்பு கொள்பவர்கள் பதில் எழுதுவதற்குத் தக்க தபால் வில்லைகள் அனுப்பினால் அவர்கள் பதில் எழுதுவார்கள் என நம்புகிறோம்.

— **லிப்கோ பதிப்பகத்தார்.**

L 97 MAANGALYA STAVAM
(with Vishnu Vijaya Stotram & Apaamaarjana Stotram)

Cover page printed at Rajsri Printers Madras-600086